

DUHURI AMĂGITOARE

Bună dimineața, prieteni. Sunt fericit că în dimineața aceasta mă aflu aici și că vă pot vedea din nou pe toți. Cred că Domnul este cu noi și ne dă puțină umbră ca să nu ne fie atât de cald.

Li s-a dat drumul copiilor la clasă? Am văzut câțiva puști și mă întrebam dacă le-au dat drumul în clasele de școală duminicală.

Rugați-vă pentru mine deoarece trebuie să iau o decizie fiindcă am fost invitat să țin o adunare pe linia „Cortinei de fier” din Germania, ceea ce mă face să fiu puțin neliniștit.

Este vorba de o evanghelizare pe care trebuie s-o țin pe marele stadion de crichet, pe care l-a construit Hitler chiar înainte de începerea războiului. Este frumos și încăpător, cu optzeci de mii de locuri. Putem să ținem adunări pe el timp de zece seri la rând.

După aceea vom merge la Salle Le Reine, în Franța, iar de acolo la Berlin. Am greșit, căci întâi vom merge la Berlin și apoi în Franța, după care, dacă va fi cu voia Domnului ne vom întoarce acasă și cred că vom începe o serie de adunări la Chicago, la Biserica suedeză.

Voi fi acolo în zilele de 5, 6, 7, 8, și 9. Domnul Boze împreună cu alți bărbați din Chicago, organizează o serie de adunări începând cu data de 01 august sau 01 septembrie, în Suedia.

Sunt foarte fericit să știu că s-a votat venirea mea acolo în procent de 100%. Da, mă bucur mult, însă trebuie să fiu ori aici, ori acolo. Acesta este motivul pentru

care doresc să vă rugați ca Domnul să mă călăuzească acolo unde sunt mai multe suflete care vor primi salvarea și unde vom putea face mai mult pentru Împărăția lui Dumnezeu. Mi s-a spus că la primele adunări din Suedia vor participa douăzeci și cinci, treizeci de mii de oameni, mulți dintre ei fiind necredincioși.

Apoi în Germania, au stadionul acela cu optzeci de mii de locuri.

Pot spune că și în Elveția, de unde tocmai ne-am întors, am avut o adunare extraordinară; poate mulți dintre voi nu ați auzit încă, dar Domnul ne-a binecuvântat în mod minunat: în cinci seri de adunări ținute la Zurich, Elveția, s-au întors cincizeci de mii de oameni.

Fratele Jack Schuller, pe care mulți dintre voi îl cunosc, se află la Belfast și a spus că vor întoarce totul pe dos pentru Evanghelie. El este metodist și este fiul bătrânului Bob Schuller.

A fost mai bine decât la adunările lui Billy Graham. Jack este un tânăr minunat și plin de zel; este atât de sincer în tot ceea ce face încât cred că este un slujitor important al Domnului. Rugați-vă pentru fratele Schuller. Împreună cu el este și fratele Mac Arthur, care este tot un predicator cunoscut, iar frații de acolo au spus că aceasta este cea mai mare trezire care a atins vreodată Irlanda. Rugați-vă zilnic pentru acești bărbați. Ambii sunt tineri, au familii și sunt niște învățători ai Evangheliei.

Nu mă uitați nici pe mine, în rugăciunile voastre, pentru ca Domnul să mă călăuzească să iau hotărârea corectă, deoarece sunt momente când pur și simplu nu știi încotro să pornești. Ați fost vreodată într-o asemenea situație? Cred că Pavel a fost, nu-i așa? El s-a aflat la o răscruce iar când a apucat-o pe un drum, a avut o vedenie în care i s-a arătat un înger al Domnului care i-a spus să se întoarcă și să meargă în Macedonia.

Eu cred că Domnul mai are și astăzi îngerii, nu-i așa? Deci dacă voi fi la fel de sincer ca Pavel, cred că El mă va sfătui și pe mine ce să fac.

Să nu uitați serviciul de evanghelizare care va avea loc în seara aceasta aici, în Tabernacol. Veniți cu toții. Vreau să vă spun că în seara aceasta voi vorbi la biserica „Uși deschise”; deci în biserica fratelui Cabbie, de la ora 7.30-9.30.

Dorința mea a fost să vin aici, dar fratele a insistat foarte mult să merg la ei. Fratele Cabbie este un domn și un frate foarte cumsecade. Voi știți cum este atunci când ai de-a face cu astfel de oameni – nu poți să-i refuzi.

Rugați-vă! Înainte de orice, rugați-vă! Rugați-vă ca Dumnezeu să vă dea hotărârea potrivită.

Înainte de a începe serviciul de evanghelizare, trebuie să închinăm Domnului câțiva copilași. Se aude în spate? Cu ventilatoarele acestea nu te mai auzi, dar cred că aș pieri fără ele.

În unele biserici copiii sunt stropiți atunci când sunt doar niște bebeluși. Sigur, această învățătură vine de la Biserica Catolică. Ea învață că trebuie să creștinezi copiii sau să-i botezi, cum spun ei, atunci când sunt foarte mici. Și biserica metodistă practică botezul copiilor mici, și mai sunt câteva biserici care fac aceasta. Cred că aceasta este diferența între nazarinenii și metodiștii de modă veche: botezul copiilor mici, care a dus la scindări în cadrul acestor biserici.

Părerea mea este că Isus a murit la Calvar ca să-i mântuiască pe copilași și pe cei mari.

De asemenea **cred că pentru copilași nu are importanță ce fel de părinți au, cât sunt de păcătoși, deoarece sângele lui Isus Hristos face curățirea.**

Înțelegeți? **Mielul lui Dumnezeu a ridicat păcatul lumii, iar copilașul acela mic nu poate să se pocăiască. El nu știe cum s-o facă și nu are nici o vină pentru că nici nu știe să spună de ce este aici. Dar Dumnezeu l-a trimis aici, iar sângele lui Isus Hristos îl curăță chiar în momentul când vine în lume, păstrându-l așa până în momentul când ajunge să deosebească binele și răul. Atunci el trebuie să se pocăiască pentru ceea ce știe că a făcut rău.** Așa este. Totuși unii îi stropesc deoarece cred că altfel nu merg în cer.

Există o învățătură care spune că dacă un copil se naște din părinți care au Duhul Sfânt, se duce în cer, dar dacă părinții lui nu au Duhul Sfânt, copilul nu va merge în cer. Aceasta este o învățătură total greșită.

Care este diferența? Dacă părinții au sau nu au Duhul Sfânt, copilul lor se naște tot prin pofta cărnii. Deci este născut tot în păcat, zămislit în murdărie și vine în lume prin minciună. Acesta este adevărul spus de Biblie.

Dar sângele lui Isus Hristos curăță și face ispășire pentru copilul acela, așa că dacă moare, el merge la Dumnezeu. Chiar dacă se naște din părinți păcătoși (din cei mai păcătoși oameni), în cazul că moare înainte de a putea deosebi binele de rău, copilul merge la Dumnezeu. Acesta este adevărul deoarece el are nevoie de iertare numai pentru ceea ce face din momentul când poate deosebi binele și răul. Din acel moment are nevoie de pocăință personală.

Aici în Tabernacol, noi încercăm să pășim în totul conform Cuvântului. De altfel, acesta este singurul loc în care predic chestiuni de învățătură, deoarece aceasta este biserica mea. Fac aceasta pentru ca oamenii să urmeze aceeași linie de învățătură.

Alții predică ceea ce vor în bisericile lor. Ei sunt frații mei chiar dacă există o mică diferență în ceea ce învățăm. Deci, oricum ar fi, rămânem frați.

Aici în Tabernacol, noi predicăm ceea ce credem despre învățătura Scripturii, care ne învață cum trebuie închinați sau consacrați copiii Domnului. Astfel, singurul loc din Biblie, din Noul Testament, în care ni se spune ce avem de făcut cu copiii, sau mai bine zis, în care ni se arată ce a făcut Isus cu ei, este în Marcu 10.14, unde scrie că i-a luat în brațe, i-a binecuvântat și a spus:

„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.”

După cum înțelegem noi, suntem aici ca să ducem mai departe lucrarea pe care a venit El s-o desăvârșească prin moartea Sa pe Calvar. El a fost cu noi, a venit în lume de la Dumnezeu, S-a întors din lume la Dumnezeu și a venit iarăși în forma Duhului Sfânt, de aceea este cu noi și în noi până la sfârșitul lumii, lucrând mai departe prin biserica Sa, care continuă lucrarea pe care a făcut-o El când a fost pe pământ.

Acesta este motivul pentru care îi ducem pe copiii noștri la păstori sau la predicatori ca să se roage pentru ei. Ei își pun mâinile peste acești copilași și îi închină Domnului. Este o scurtă ceremonie prin care ne aducem mulțumirea pentru ceea ce a făcut Domnul pentru noi, prin acești copilași.

Dacă micuții voștri au fost stropiți sau ați procedat într-un alt fel decât cum este scrie în Biblie, eu nu am nimic împotriva, dar Biblia ne arată un singur loc în care se vorbește despre așa ceva și acolo Îl găsim pe Isus însuși binecuvântând copilași.

Cu voia Domnului, voi citi acest text din Cuvântul lui Dumnezeu și anume din Marcu 10.13-16:

„I-au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau.”

Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca acești copilași, cu nici un chip nu va intra în ea.

Apoi, i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.”

Nu este minunat? El a zis: *„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți: căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat.”*

Cât ar fi de minunat să Îl avem pe Isus în persoană aici, pe platformă, astfel încât să Îi putem spune: „Doamne, Te rog să-l binecuvântezi și pe copilașul meu!” O, cât de mult tânjesc ochii și inimile noastre după lucrul acesta!

El este aici și ne-a dat nouă însărcinarea să facem acest lucru așa cum l-a făcut El. Noi îi primim pe trimișii Lui, iar ei Îl primesc pe Cel ce i-a trimis. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că în dimineața aceasta El este în mijlocul nostru.

Aș vrea ca sora Gertie să vină la pian și să cânte acel cântec vechi pe care îl cântam mai demult în asemenea ocazii.

„Aduceți-i înăuntru,

Aduceți și voi micuții la Isus.”

Dacă ai un copilaș care nu a fost încă închinat Domnului și vrei să-l închini în dimineața aceasta, noi vom fi bucuroși s-o facem.

Dacă în clădire sunt păstori sau predicatori care vor să vină aici, în timp ce îi închinăm Domnului pe acești copilași, vom fi bucuroși să vină. În ordine.

Este în carte? L-ai găsit, frate Neville? Da, este acolo. Câți dintre voi îl știu?

„Aduceți-i înăuntru!” În ordine. Haideți să-l cântăm cu toții în timp ce mamele își aduc copilașii.

/: Aduceți-i înăuntru :/

Aduceți-i înăuntru din lanul păcatului

/: Aduceți-i înăuntru :/

Aduceți-i pe cei dragi la Isus.

/: Aduceți-i înăuntru :/

Aduceți-i pe cei mici la Isus.

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tatăl nostru care ești în ceruri, în jurul altarului stau acum mame și tați care țin în brațe micuții pe care li i-ai dat prin harul Tău. Îți sunt atât de recunoscători pentru ei, Doamne, și în dimineața aceasta î-au adus în casa Domnului ca să Ți-i închine și ca să-Ți dea Ție viețile lor. Te rugăm să-i hrănești, să-i binecuvântezi și să-i călăuzești în toate zilele călătoriei lor pe acest pământ. Lasă ca îngerii Tăi păzitori

să vegheze asupra fiecăruia dintre ei și să le dea o viață lungă, fericită și plină de bucurii. Ajută-i să crească și să fie bărbați și femei ai lui Dumnezeu, dacă va mai fi un mâine.

Dumnezeule, Te rugăm să ridici predicatori, proroci și învățători din acești copilași care stau în jurul altarului, iar atunci când noi vom fi bătrâni și nu vom mai putea merge mai departe, când va trebui ca altcineva să meargă din loc în loc, îngăduie să auzim Evanghelia predicată de aceștia care sunt astăzi în brațele părinților lor. Îngăduie Aceasta, Doamne. Iar într-o zi, când viețile noastre vor fi gata, îngăduie ca acești părinți care stau în jurul altarului, să fie ca Iacov din vechime, care i-a binecuvântat pe toți copiii săi și le-a zis care le va fi sfârșitul în zilele din urmă.

El a privit în sus și a spus: „*Voi știți că am să fiu adăugat la poporul meu.*” Dar într-o zi Iacov și toți copiii lui vor fi adunați împreună într-o țară mai bună. Nu este de mirare că Balaam a spus: „*Sfârșitul meu să fie ca al lor.*” (Numeri 23.10). O, Dumnezeule, Te rog să-i binecuvântezi pe toți acești părinți.

Să mergem și să ne punem mâinile peste ei la fel de smeriți ca Domnul nostru.

O, cât este de minunat că noi, oamenii de pe acest pământ, avem privilegiul de a-i binecuvânta pe acești copilași în Numele Tău, și de a ști că vom primi ceea ce cerem.

Fie ca în timp ce mergem să-i binecuvântăm, Isus cel nevăzut și Atotputernic să stea lângă noi și să binecuvânteze El însuși fiecare copilăș peste care ne punem mâinile și pe care i-L dăm, căci o facem în Numele Lui. Amin.

Fratele...? Și-a adus cei trei copilași ca să-i închine Domnului....

...într-o odăiță, departe, în ținutul din nord, Tu mi-ai promis acest copil. Tată, lasă

ca binecuvântările Tale să se odihnească asupra lui.

Iosif, băiatul meu, te încredințez lui Dumnezeu astfel încât viața ta să fie o binecuvântare. Să fii un proroc, Iosif, iar harul lui Dumnezeu să se odihnească asupra ta. Fie ca Dumnezeul tatălui tău, Domnul Isus Hristos, să te binecuvânteze întotdeauna și să facă din viața ta o binecuvântare pentru ceilalți.

Eu îl binecuvântează pe acest copil în Numele lui Isus Hristos. Amin.

.....

...își iubesc copiii, de aceea fiecare mamă vrea ca micuțul ei să fie binecuvântat. Tot așa este Tatăl ceresc pentru noi. El vrea ca fiecare dintre noi să fie binecuvântat, de aceea ne pune în față anumite lucruri și zice: „Iată, Eu vreau să fii binecuvântat, copilul meu!” Nu este minunat? Să fim deci fericiți pentru că avem un Tată ceresc atât de bun!

Voi știți că zilele trecute am citit ceva din Scriptură, tot în legătură cu binecuvântarea copilașilor, undeva în Vechiul Testament, era un lucru minunat. Da, iată-l chiar aici: *„Natan a răspuns lui David: „Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine.”* (2 Cronici 17.2).

Prieteni creștini, eu am observat de multe ori că spun lucruri pe care nu voiam să le spun, dar apoi se împlinesc întocmai.

Odată, Isus a coborât de pe munte și a văzut un pom care nu avea roade pe el, ci numai frunze. Supărat, El a zis: *„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!”* (Marcu 11.14). A doua zi când au trecut din nou prin locul acela, apostolii au observat că frunzele copacului erau uscate, iar Petru a zis:

„Uite că smochinul pe care L-ai blestemat, s-a uscat!”

Atunci Isus le-a răspuns: „Aveți credință în Dumnezeu!” căci *„Orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați primit, și-l veți avea.”* (v. 22,24). Și orice veți spune, se va face.

Gândiți-vă la aceasta. Poate unii spun: „Ei, nu trebuie să fie împodobit în mod deosebit locul în care ne adunăm! Nu trebuie să fie cine știe cum!” dar nu uitați că în locul acesta este prezent puternicul Duh Sfânt al lui Dumnezeu.

Uitați-vă la Iacov care a ridicat o piatră și și-a așezat capul pe ea, iar aceasta este cunoscută și astăzi ca „Scaunul de domnie de la Scone.” Astfel, oamenii cu autoritate pe acest pământ, se folosesc și astăzi de această piatră pentru a-i încorona pe împărați. Vedeți, este o simplă piatră veche, dar ei se folosesc încă de ea.

Betelul era doar o grămadă de pietre puse unele peste altele și a devenit „casa lui Dumnezeu”. Da, Iacov este cel care a spus: *„Aceasta este casa lui Dumnezeu”*. (Geneza 28.17). Vedeți? O grămadă de pietre puse unele peste altele.

Nu este nevoie de lucruri mari și împodobite, ci de simplitate și credință. De aceasta avem nevoie.

Știu că timpul trece repede, de aceea aș vrea să mă grăbesc ca să nu vă țin prea mult, deoarece este foarte cald iar adunarea este arhiplină.

În dimineața aceasta voi vorbi despre un subiect care cred că vă va fi folositor. Înainte de a pleca de acasă mi-am notat câteva idei, apoi mi-am zis: „Voi aștepta să văd despre ce vrea Domnul să vorbesc când voi ajunge la adunare.” După aceea mi-am notat câteva subiecte și le-am pus în buzunar, dar pentru că nu am

primit încă nimic clar, voi citi totuși ceva din Scriptură și cred că Domnul ne va ajuta să înțelegem.

Voi citi deci din **Luca 14.31-33**:

„Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.”

Vreau să fiți foarte atenți pentru că aceasta este o pildă. Deci Domnul a spus că împăratul care vine, are douăzeci de mii de soldați, pe când cel ce trebuie să se apere, are numai zece mii de oameni. Din pricina aceasta, împăratul trebuie să stea mai întâi jos și să se gândească dacă este pregătit sau nu, ca să-l învingă pe cotropitor. În ordine.

„Tot așa, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul meu.”

Fie ca Domnul să Își adauge binecuvântările la Cuvântul citit. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tatăl nostru care ești în ceruri, Tu cunoști toate lucrurile și nu privești la fața omului, căci ce este omul pe lângă Tine? Tu l-ai făcut, dar este la fel ca floarea de pe câmp: astfel, astăzi este frumos, iar mâine este tăiat, aruncat în foc și pierde.

Dumnezeule, Te rog să fii îndurător față de noi și ajută-ne pe fiecare să ne dăm

seama pe ce stăm, căci suntem într-o casă de corectare, ca să învățăm și să cunoaștem cum să trăim în voia Ta. Trimite-ne această voie, prin Cuvântul Tău, și ajută-ne s-o urmăm în totul.

Mulți dintre copiii Tăi, care s-au adunat aici, Te slujesc de ani de zile, dar am venit cu toții ca să învățăm și să cunoaștem voia Ta. O, Doamne, eu, slujitorul Tău, doresc să cunosc tot mai mult despre Tine, de aceea Te rog să trimiți inspirația Evangheliei peste fiecare dintre noi și peste slujitorul Tău.

Fă ca prezența și inspirația Ta să fie atât de puternică aici, încât atunci când vom pleca să dorim din toată inima să fim slujitori mai buni ai Tăi și să avem un folos veșnic din faptul că suntem aici. Dumnezeuule veșnic, Te rugăm să ne dai aceste binecuvântări în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

Fie ca Domnul să Își adauge binecuvântările la Cuvântul citit.

În dimineața aceasta aș vrea să vorbesc despre tema **„Duhuri înșelătoare sau Cuvântul lui Dumnezeu.”** Este un subiect destul de ciudat, dar ținând cont de faptul că suntem în Tabernacol, cred că este bine venit.

Miercuri seara, am vorbit despre femeia care a pierdut un bănuț și ca urmare a început să-și măture casa pentru a-l găsi. Voia să-l găsească înainte de întoarcerea bărbatului ei. Am văzut, de asemenea, că ea era o femeie din Orient și că simboliza biserica. În Orient, femeia nu purta semnul căsătoriei pe deget, ci în jurul capului. Astfel, ea avea o salbă cu nouă bănuți, fiecare dintre ei simbolizând o virtute.

Dacă femeia era curvă, i se lua bănuțul care simboliza loialitatea ei față de bărbat, așa că toți știau cum era ea.

Femeia aceasta își pierduse unul din bănuți, dar nu era curvă. Bărbatul ei era plecat, iar dacă s-ar fi întors și ar fi găsit-o cu acel bănuț lipsă, ar fi înțeles că ea a fost prinsă în curvie și ar fi părăsit-o.

Noi am făcut o paralelă între această femeie și biserică, pentru că și biserica a pierdut o mulțime de lucruri. Și pentru că Domnul, Bărbatul nostru, este pe punctul să vină, este timpul să ne grăbim să regăsim aceste lucruri pierdute.

Astăzi vreau să vorbesc despre subiectul „**Duhuri înșelătoare**” ceea ce s-ar putea numi cu adevărat, „Puterea duhurilor rele.”

În timpul nostru se aud foarte multe lucruri despre duhuri rele, dar se vorbește foarte puțin despre felul în care omul poate scăpa de ele.

Noi toți suntem conștienți că există duhuri rele, dar pasul următor este să știi cum poți scăpa de ele și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că prin harul Lui, avem favoarea de a ne împotrivi acestor duhuri rele pe care le întâlnim pe această platformă și în alergarea noastră zilnică.

Acesta este motivul pentru care în dimineața aceasta, aș vrea să privim în Scriptură ca să vedem ce sunt aceste duhuri rele. Noi ne lovim de ele de fiecare dată la serviciile de vindecare: cancer, tumori, cataractă, tuberculoză, etc. Toate acestea nu sunt naturale, ci sunt duhuri rele supranaturale.

Scriptura dovedește clar lucrul acesta. Astfel, în trup crește cancerul, care are o viață proprie; și această viață este un duh rău. Cataracta, tuberculoza și toate celelalte boli sunt duhuri rele în formă fizică.

În dimineața aceasta vom vorbi despre duhurile rele în formă duhovnicească, în suflet. Ele se găsesc în suflet la fel ca în trup, iar noi trebuie să le vedem și acolo

așa cum le vedem în trupurile oamenilor, prin boală: cancer și celelalte boli.

De curând, cancerul a fost declarat ca fiind o boală din a patra dimensiune. Desigur, acesta este adevărul. El este o boală din altă dimensiune, din cea a duhurilor rele. De fapt fiecare boală își are începutul în a patra dimensiune. Duhul rău poate veni fie printr-un cancer al trupului, fie printr-un cancer al sufletului. Astfel, sunt o mulțime de oameni buni, care au gânduri bune dar încearcă să se odihnească pe „bruma” de teologie pe care o au sau pe unele lucruri învățate în copilărie, ceea ce-i face să simtă că undeva, în adâncul sufletului lor, ceva nu este în ordine. Eu cred că în dimineața aceasta, se află printre noi o mulțime de oameni ca aceștia; ei aflându-se de fapt, pretutindeni unde sunt adunați creștinii împreună. Da, peste tot sunt și oameni care au în ei aceste duhuri. Ei nu doresc să fie stăpâniți de ele, de aceea spun: „O, dacă aș putea să nu mai mint! Dacă aș putea să nu mai poftesc! Dacă aș putea să nu mai fac cutare sau cutare lucru!” Vedeți? Acestea sunt duhurile rele.

De multe ori ele vin sub formă evlavioasă, religioasă, iar pentru că suntem la școala duminicală, aș vrea să învățăm cum vine asta. Deci, de multe ori ele vin sub formă religioasă.

Să vedem. În Scriptură era un om numit Iosafat. El era un bărbat mare și religios, iar noi știm că el s-a dus la un alt bărbat vestit, la împăratul lui Israel. Deci, Iosafat era împăratul lui Iuda și s-a aliat cu Ahab, împăratul lui Israel, ca să-l ajute în lupta pe care acesta o ducea cu sirienii pentru eliberarea Ramotului din Galaad. Ei au făcut această alianță fără ca mai întâi să se roage.

O, dacă oamenii și-ar da seama! Acesta este motivul pentru care vin și vă rog mereu să vă rugați pentru mine atunci când plec peste hotare. **Orice faceți, rugați-vă întâi!**

Zilele trecute a venit cineva la mine și m-a întrebat:

„Frate Branham, crezi că este rău să faci un anumit lucru?”

„La ce anume te referi?” am răspuns eu.

Vedeți? **Dacă aveți un semn de întrebare cu privire la ceea ce vreți să faceți, mai bine renunțați.** Nu faceți lucrul acela ci așteptați liniștiți. **Dacă începeți să faceți ceva și tot timpul vă întrebați dacă este bine sau rău, mai bine opriți-vă; nu mai continuați!** Aceasta este poziția corectă.

Noi ar trebui să ne rugăm pentru orice lucru pe care vrem să îl facem, deoarece Cuvântul spune:

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate acestea vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6.33).

Eu sunt absolut sigur că dacă femeile și bărbații care sunt adunați în dimineața aceasta aici, ar putea să ajungă în punctul în care sufletul, gândurile și poziția lor sunt desăvârșite în ochii lui Dumnezeu, aceasta ar fi una dintre cele mai puternice biserici care au existat vreodată.

Uitați-vă puțin la partea fizică. Noi avem deja, de câțiva ani, ceea ce se numește „Detectorul de minciuni”. Tu intri acolo, ți-l pui la încheietura mâinii și în jurul capului, apoi faci tot posibilul ca minciuna pe care o spui, să fie luată drept adevăr. Totuși, oricât vei încerca să minți de bine, de fiecare dată el va indica un rezultat negativ, și aceasta pentru că omul nu a fost făcut să mintă. Minciuna este un lucru rău și înșelător, de aceea aș prefera să am în fiecare zi lângă mine un bețiv și nu un mincinos. Trupul tău nu a fost făcut pentru minciună. Și eu vă spun: nu contează cât sunteți de păcătoși, voi sunteți încă un fiu al lui Dumnezeu, un fiu căzut.

Poate ești cea mai păcătoasă persoană din oraș, dar Dumnezeu nu a vrut să fii păcătos, ci voia Lui este să fii un fiu sau o fiică a Lui. Tu ai fost făcut după chipul lui Dumnezeu, dar păcatul te-a făcut ceea ce ești acum, adică un păcătos.

Priviți! Nu contează cât de mult te străduiești să te prefaci și nici cât de mult încerci să faci ca minciuna să pară adevăr, pentru că aparatul lor științific va dovedi că nu spui adevărul. Poți să minți cu oricâtă nevinovăție vrei, el va înregistra tot un rezultat negativ pentru că în adâncul ființei umane, există un subconștient și acesta știe care este adevărul. Nu contează ce spui cu buzele, subconștientul tău știe că este o minciună, iar aparatul va indica ceea ce spune subconștientul.

Ce s-ar întâmpla dacă un bărbat sau o femeie și-ar putea pune în ordine gândurile, mărturia și viața, în fața lui Dumnezeu, astfel încât Duhul Sfânt să poată lucra cum vrea El? Ce s-ar întâmpla dacă s-ar pune în rânduială, dacă ar avea inima liberă și plină de credință?

Mulți oameni vin la altar ca să ne rugăm pentru ei, dar au o credință intelectuală. Ei își mărturisesc păcatele și se atașează la o biserică mânați de o credință intelectuală. Ei cred pentru că așa au auzit, pentru că au auzit că aceasta este cea mai bună linie de conduită, dar să știți că Dumnezeu nu privește la aceasta. El nu se uită la credința intelectuală, ci la inimă, la ceea ce este în interiorul ei. Iar când credința intelectuală pleacă din inimă, toate lucrurile sunt cu puțință. Atunci mărturia pe care o depui se întâlnește cu viața ta, iar viața pe care o trăiești mărturisește tot atât de tare ca mărturia ta.

Când însă mărturia ta spune un lucru, iar viața ta spune altceva, înseamnă că undeva, ceva nu este în ordine; înseamnă că ai o credință intelectuală și nu credința care vine din inimă; înseamnă că în exterior există cunoștință de Dumnezeu, dar înăuntru este un duh de îndoială.

Astfel, unii spun: „Eu cred în vindecarea divină, dar nu este pentru mine!” sau: „S-

ar putea să se întâmple, dar eu nu cred.” Înțelegeți? În exterior spui: „Da”, dar în adâncul conștiinței tale zici: „Nu!” iar acel aparat științific va dovedi că nu ai spus adevărul.

Să revenim la Iosafat. El ar fi trebuit să-L întrebe mai întâi pe Domnul și abia după aceea să se alieze cu Ahab. Da, el ar fi trebuit să spună: „Să ne rugăm Domnului și să vedem care este voia Lui”.

Arătați-mi un predicator, un creștin, o gospodină creștină, un țăran sau un muncitor care Îi dă lui Dumnezeu primul loc în toate, și eu vă voi dovedi câtă biruință are omul acela în ciuda tuturor greutăților pe care diavolul i le pune în spinare. El va merge înainte pentru că Îl caută mai întâi pe Dumnezeu.

Dar Ahab și Iosafat nu au făcut-o. Desigur. Iosafat a fost amăgit de faptul că Ahab avea o împărăție puternică și înfloritoare; de faptul că făcuse lucruri mari, era foarte stilat, avea bogății și era un mare biruitor. Dar cu toate acestea, el era un necredincios.

Exact acolo a ajuns lumea de astăzi. Acolo stă America astăzi. Acolo stau bisericile. Da, am construit cele mai frumoase biserici care au existat vreodată. Avem învățații cei mai lustruiți care au existat vreodată. Am învățat cea mai bună teologie; am învățat să cântăm ca niște îngeri, dar cu toate acestea, pe undeva este ceva putred. Da, ceva este putred pentru că oamenii s-au luat după învățături omenești și după duhuri înșelătoare, în loc să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu.

O cunoscută denominațiune din sfera Evangheliei depline, din Denever, construiește o biserică de un milion de dolari. Da, ei fac aceasta în timp ce mii de misionari așteaptă măcar 50 de cenți, de la aceeași denominațiune, ca să ducă Evanghelia la păgâni.

Fraților, ceea ce ne trebuie nouă astăzi este un misionar hotărât, un om trimis de Dumnezeu, născut din Duhul Sfânt, un om care să aibă călăuzirea lui Dumnezeu, care să pătrundă în junglă și să facă ceva pentru Dumnezeu, în loc să construiască biserici mari și strălucitoare ca să ia ochii celui de lângă el.

Mai bine aș sluji Domnului într-o cameră goală sau într-o cârciumă, și să am libertatea Duhului și călăuzirea și dragostea lui Dumnezeu cloțotind în inimă, decât să stau în cea mai mare catedrală din lume și să mă agăț de dogme și doctrine inventate de oameni.

Ceea ce ne trebuie astăzi este o trezire care să ne zguduie și să ne întoarcă la adevăr, la Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci cei doi bărbați s-au aliat, dar după un timp Iosafat și-a venit puțin în fire și a zis: „N-ar trebui să Îl întrebăm pe Domnul?” Auzind aceasta, Ahab a răspuns: „Desigur”, apoi a trimis după cei patru sute de predicatori învățați și lustruiți pe care-i avea, iar când au sosit, i-a zis lui Iosafat: „Toți aceștia sunt proroci.” Ei au venit foarte încântați și au început să strige și să zică: „Duceți-vă în pace căci Domnul este cu voi!”

Dar deși acești patru sute au mărturisit într-un glas că trebuie să meargă căci Domnul este cu ei, Iosafat a rămas sceptic. Înțelegeți? În adâncul inimii aceluia om drept era ceva care-i spunea că ceva este greșit.

Ahab i-a spus lui Iosafat plin de încântare: „Avem aici patru sute de proroci care au spus într-un glas: „Duceți-vă, căci Domnul este cu voi,” dar Iosafat i-a răspuns: „Totuși, nu mai aveți încă unul?” Mirat, Ahab a zis: „Ce nevoie mai avem de încă unul? Nu am aici patru sute din cei mai învățați oameni din țară? Și nu spun toți într-un glas: „Duceți-vă!”?”

Vedeți? Aceasta era credința intelectuală.

În adâncul inimii lui, Iosafat știa că ceva nu era în ordine. Desigur. Atunci Ahab a spus: „Mai avem un om. Este Mica, dar îl urăsc pentru că tot timpul îmi vorbește numai de rău și se amestecă unde nu este treaba lui. El duce biserica în rătăcire, de aceea nu-l pot suferi.” Dar Iosafat a răspuns: „*Du-te și adu-l ca să vedem ce ne va spune și el.*”

Slujitorul care s-a dus să-l cheme pe Mica, i-a spus: „*Ai grijă să vorbești la fel ca ceilalți.*” Dar Mica a răspuns, fiți atenți, vă rog!: „*Voi spune numai ceea ce spune Dumnezeu!*” Amin. „Pe mine nu mă interesează ce spun prorocii voștri sau ce zice biserica voastră! Eu voi spune ceea ce zice Dumnezeu. El îmi va pune cuvinte pe buze, iar eu le voi rosti întocmai.”

Astfel de bărbați ne trebuie și nouă astăzi: cât mai mulți Mica să ne spună ceea ce spune Dumnezeu.

Ei l-au adus acolo și el a zis: „Lăsați-mă în noaptea aceasta!! Și în noaptea aceea Domnul l-a întâlnit, iar în dimineața următoare când a venit în fața celor doi împărați, care stăteau pe tronurile lor, le-a zis: „*Duceți-vă!*” dar apoi a adăugat: „*Văd Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.*” (1 Împărați 22.17).

Un predicator bine îmbrăcat s-a dus, l-a lovit pe Mica peste gură și i-a zis: „*Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?*”

Și Mica i-a răspuns: „*Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.*”

Atunci predicatorul a zis: „Ascultă aici! Noi suntem slujitorii lui Dumnezeu; suntem patru sute, iar tu ești singur!”

Dar Mica a răspuns: „Îți spun eu care este problema voastră (Amin). Am văzut o

vedenie. (Amin). Am văzut scaunul Lui de domnie și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui. Noi știm cu toții că Cuvântul Domnului vorbit prin prorocul Ilie l-a osândit pe Ahab din pricina faptelor pe care le-a făcut.” Așa este.

Tu nu poți binecuvânta ceea ce Dumnezeu a blestemat, iar Diavolul nu poate blestema ceea ce Dumnezeu a binecuvântat. Acest lucru este valabil pentru fiecare om în parte, indiferent cât este de prost, de sărac, de neînvățat sau needucat, ce a binecuvântat Dumnezeu este binecuvântat, iar ce a blestemat El, este blestemat. El este singurul care face deosebirea între ceea ce este bine și ceea ce este rău.

Mica știa foarte bine că acei predicatori nu Îl aveau pe Domnul de partea lor.

Care era necazul cu ei? Priviți-i puțin. Ei erau îmbrăcați cu hainele cele mai bune; se hrăneau cu tot ce era mai gustos; aveau partidele și alianțele lor, dar nu cunoșteau decât propria teologie. Și Biblia spune că Dumnezeu a spus în vedenia pe care a avut-o Mica: *„Cine va amăgi pe Ahab?”*

Atunci s-a prezentat un duh de minciună, care a spus: *„Voi merge și îl voi înșela pe Ahab prin predicatorii aceia.”*

Vedeți? Ahab trebuia să meargă acolo pentru a se putea împlini Cuvântul lui Dumnezeu. O, îmi place școala duminicală!

Fiți atenți! Mulți oameni ascultă de duhuri înșelătoare în loc să ia Cuvântul lui Dumnezeu. Duhurile sunt în lume. Da, sunt duhuri rele care merg peste tot: printre oameni, printre predicatori și printre păstori. Ele se duc printre membrii bisericilor; printre oamenii buni, etc. Îi amăgesc și-i fac să spună, să facă și să învețe pe alții lucruri care sunt împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Astfel, astăzi poți vedea o mulțime de păstori (de la alte biserici), care le permit oamenilor să joace cărți în biserică. Să nu credeți însă că numai catolicii fac aceasta. Nu, nu! Sunt și o mulțime de protestanți care o fac.

Ei încearcă să găsească un înlocuitor; încearcă să adopte un plan nou; să facă educație în locul călăuzirii Duhului Sfânt, dar în felul acesta nu vor ajunge nicăieri și nu vor reuși nimic.

Adevărul este că nu contează câtă educație are un om. Eu cred că este bine să aibă educație, dar dacă nu Îl are cu ea și pe Duhul Sfânt, atunci toată educația pe care o are nu-i va folosi la nimic și aceasta pentru că educația nu va lua niciodată locul călăuzirii Duhului Sfânt. Amin.

Observați numai. Ei au încercat să înlocuiască vechile trăiri printr-o strângere de mână. Biserica de astăzi a devenit foarte modernă. Da, ei merg și întind mâna dreaptă în semn de părtășie, dar eu vă spun ceva: aceasta nu va lua niciodată locul „băncii de jale”, de modă veche, unde păcătoșii ședeau și plângeau punându-se în rânduială cu Dumnezeu. Așa este.

Astăzi ei încearcă să schimbe, să înlocuiască zeciuiala Domnului. Încearcă să aducă altceva. Merg la biserică și joacă jocuri de noroc, joacă la loterie, dar nu uitați: loteria nu va lua niciodată locul zeciuiei Domnului.

Se dau dineuri, se vând pături, se organizează picnicuri pentru strângerea de ajutoare și de fonduri necesare, dar toate acestea nu vor lua niciodată locul zeciuiei și al darurilor pentru Dumnezeu. Cu toate acestea, oamenii vor să facă aceasta. De ce? Din pricina duhurilor înșelătoare care vin și încearcă să aducă altceva în locul Cuvântului lui Dumnezeu. Să nu uitați însă că Dumnezeu nu are nici un înlocuitor pentru Cuvântul Său, pentru că Cuvântul este veșnic. Dumnezeu nu are nici un înlocuitor pentru credință: credința nu se poate înlocui cu nimic. Nădejdea nu va putea lua niciodată locul credinței, deoarece credința este singură.

„Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11.1).

Înțelegeți? **Nădejdea este un lucru, iar credința este altul. Nădejdea nădăjduiește anumite lucruri, pe când credința le are. Una este credință intelectuală, pe când cealaltă este o descoperire primită direct de la Dumnezeu.** De aceea locul credinței nu poate fi luat de nimeni și de nimic.

Oamenii se străduiesc, dar aduc tot felul de înlocuitori. Ei construiesc biserici imense în loc să trimită misionari care să-i salveze pe păcătoși. Isus nu a cerut niciodată nimănui să construiască o biserică. Nici Biblia nu vorbește despre așa ceva, dar cu toate acestea ei ridică seminarii și spun: „Acestea țin locul misionarilor!”

O, dar Isus nu ne-a spus niciodată să construim seminarii! Ele sunt bune, dar educația nu poate lua locul misionarilor.

Însărcinarea dată de Isus a fost să mergem în toată lumea și să propovăduim Evanghelia la orice făptură, până va veni El, așa că toți înlocuitorii pe care-i avem nu vor putea lua niciodată locul originalului.

Ieri am avut și eu o experiență cu un înlocuitor. M-a durut un dinte, așa că am mers la doctor și l-am înlocuit cu unul artificial. Abia pot să vorbesc. O, acest dinte nu va putea lua niciodată locul celui adevărat! Nu, domnilor!

Tu poți să faci un om din lemn, din ipsos sau din ce vrei; poți să-l îmbraci și să-l pui în picioare, dar el nu va putea lua niciodată locul unui om adevărat. De ce? Pentru că nu are sentimente, conștiință, etc.

Același lucru este valabil și pentru o convertire falsă. „O”, spun unii, „m-am

alăturat și eu bisericii, așa că voi încerca să fiu mai bun!” Aceasta nu va putea lua niciodată locul întoarcerii adevărate, de modă veche, dată de Dumnezeu; nu va lua locul nașterii din Duhul Sfânt, care schimbă inima omului. Nu poate face aceasta pentru că în ea nu este Viață; nu este nimic care să-i dea viață, deoarece este un înlocuitor.

Nu demult am văzut marea capodoperă a lui Michelangelo, pe Moise. Se spune că atunci când statuia a fost gata, era atât de desăvârșită încât, fiind impresionat de imaginea lui Moise, artistul a lovit-o cu ciocanul peste genunchi și a strigat: „Vorbește, Moise!” Părea atât de reală! Da, statuia era atât de desăvârșită, semăna atât de mult cu Moise încât cel care o sculptase a lovit-o cu ciocanul ca să smulgă un cuvânt de la ea.

Aceasta mă duce cu gândul la biserică. Nu contează cât de mult înlocuiești, nici cât de mare este adunarea ta sau cât de bine se cântă; nici cât de frumos se îmbracă oamenii, poți să lovești, să izbești, să faci ce vrei, dar toate acestea nu vor putea înlocui Viața. Totul este zadarnic până când nu coboară Hristos în forma Duhului Sfânt ca să le dea acelor oameni experiența nașterii din nou. Nici un înlocuitor nu va putea lua locul Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece El stă singur.

În ce-l privește pe Mica, el avea Cuvântul și o știa bine. Avea Cuvântul scris și pe deasupra a primit și o vedenie. El știa ce spusese Domnul prin Cuvânt și știa ce-i arătase în vedenie. Vedeți, ele au venit împreună: Cuvântul și vedenia. Și pentru că Mica știa că acela era adevărul, nu se temea de nimic.

Uitați-vă ce a făcut acest duh înșelător astăzi. Pentru a aduna cât mai mulți membri în biserică și pentru ca totul să fie cât mai atractiv, se lasă jos barierele învățăturilor Duhului Sfânt, ale învățăturilor de modă veche și li se permite oamenilor să facă petreceri prin subsoluri, unde se practică jocuri de noroc. Aceasta nu va putea înlocui însă niciodată camera de sus în care ucenicii se rugau pentru primirea Duhului Sfânt.

Această situație le-a permis femeilor să se adune și să spună bancuri și tot felul de lucruri urâte. Așa ceva nu va putea lua însă niciodată locul adunărilor de rugăciune. O, iar felul în care se îmbracă femeile de astăzi este o rușine!

De curând am auzit o remarcă pe care a făcut-o fratele Neville: „Sărmanii americani, și-au trimis toate hainele peste hotare!” Așa este.

Mai nou îi vezi ieșind pe stradă în lenjeria de corp. Acesta este adevărul. Probabil că celelalte haine le-au dat misionarilor, pentru că oamenii din țările păgâne le poartă, dar oamenii din țara noastră nu le mai au. Așa se pare.

Vă spun eu care este problema: ceva a fost pervertit și anume: predicarea Evangheliei Domnului Isus Hristos.

Știți cine-i dezbracă pe oameni? Duhurile rele. În toată Biblia găsim o singură persoană care își scotea hainele și această persoană era un bărbat stăpânit de duhuri rele. Această realitate este prezentă astăzi într-o formă blândă: „așa este moda... așa este mai frumos” sau: „Afară este cald, așa că ce-i rău că-ți scoți hainele? Te mai răcorești puțin.” Și astfel, vezi bărbații și femeile umblând pe jumătate goi.

Am ajuns în punctul în care oamenii nu se mai respectă unul pentru altul. Ce s-a întâmplat? Nu vreau să vă jignesc, ci doresc să vă avertizez că aceasta se întâmplă din pricina stăpânirii duhurilor rele și că în realitate voi ascultați de duhurile înșelătoare care vă spun că totul este în ordine, deși totul este o minciună.

Un bob de grâu nu poate produce altceva decât grâu. Tot așa, dacă ești creștin nu vei face acele lucruri. Nu poți să le faci. Da, pur și simplu nu poți. Dar dacă ai o credință intelectuală, spui: „Frate Branham, eu cred în Biblie.” Știi care este adevărul cu tine în cazul acesta? Viața ta dovedește că nu crezi nimic! Amin. Acestea sunt duhuri înșelătoare care citează Cuvântul lui Dumnezeu.

Mica știa pe ce stă. El avea Cuvântul lui Dumnezeu, iar din cauza aceasta era urât și rău văzut de toți ceilalți. Da, nimănui nu-i plăcea de el pentru că spunea numai adevărul.

Și vă mai spun ceva: convingerea mea este că orice bărbat sau femeie, care a avut o experiență cu Dumnezeu, devine mai iubitor. Aceasta este convingerea mea. Dar știți ce au făcut oamenii? Au pus afecțiunile în locul botezului cu Duhul Sfânt, așa că au doar multă gălăgie din care nu se aleg cu nimic.

Trăiește însă la fel de sfânt pe cât trăiești de zgomotos și totul va fi în ordine. Afectivitatea este bună, desigur, dar duhurile înșelătoare au intrat printre oamenii sfinți și i-au făcut să stea liniștiți pentru că pot să strige, să danseze sau să fie copleșiți de emoții.

Conducătorul tuturor prorocilor lui Ahab (predicatorul Zedechia) era atât de sigur că avea dreptate încât și-a făcut o pereche de coarne, apoi a început să danseze și a zis: *„Cu aceste coarne îi va scoate împăratul pe sirieni din țară.”* Dar aceasta era o minciună, deoarece Cuvântul Domnului spusese cu totul altceva. Amin. Înțelegeți? Emoțiile tale pot fi bune numai dacă ceea ce le produce este bun.

David a dansat în fața Domnului, iar nevasta lui a râs de el; dar Dumnezeu a privit în jos și a zis: *„Am găsit pe David, om după inima Mea.”* (Fapte 13.22). Motivele lui erau bune pentru că dorea să ducă o viață dreaptă.

Deci faptul că suntem copleșiți de emoții nu înseamnă că suntem mântuiți; nici faptul că mergem la biserică nu înseamnă că suntem mântuiți. Să nu credeți șoaptele acestor duhuri înșelătoare!

Numai adevăratul Duh al lui Dumnezeu, și numai adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu este Adevărul lui Dumnezeu, Sămânța Lui, care Îl aduce pe El în viețile noastre, iar când se întâmplă aceasta veți fi evlavioși, dreți și sfinți.

Adevărul este că printre mulți dintre oamenii care sunt copleșiți de emoții, se strecoară bârfe, defăimarea și tot felul de lucruri rele. Frate, acestea sunt „acid sulfuric” în biserică, este puterea Satanei. Aceste duhuri rele se folosesc de bărbați și femei care merg de colo-colo și spun: „Asta nu este bine, asta nu este bine, aia nu este bine...” dar dacă priviți cu atenție, în nouă din zece cazuri, persoana care produce agitație și care nu este în ordine, este chiar aceea care găsește vină la alții.

Dumnezeu urăște neînțelegerile dintre frați, de aceea, fiți smeriți, sfinți și iubiți-L din toată inima pe Dumnezeu. Stați lângă El! Și nu uitați: **cât timp viața voastră se conduce după Biblie; cât timp gândurile și inima voastră sunt pline de iubire; cât timp faceți tot posibilul să-i aduceți și pe alții în Împărăția lui Dumnezeu; cât timp trăiți drept, vă îmbrăcați corect, vorbiți cumpătat și nu mergeți în locuri rău famate, puteți să vă manifestați emoțiile cum vreți voi și oricine vă va crede.**

Isus a spus: *„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.”* (Matei 5.13). Dacă sunteți sare și nimic mai mult, nu este bine, dar dacă aveți și gust, veți fi sărați iar oamenilor li se va face sete. Vedeți? Voi sunteți sărați, iar lor li se va face sete.

Noi trăim în zilele din urmă. E vremea sfârșitului, iar lumea este asemenea unui cazan sub presiune, care va exploda în curând, așa că totul va fi distrus. Lumea a devenit o murdărie și nu mai este nimic s-o poată vindeca pentru că oamenii au refuzat „Leacul”, au refuzat tratamentul.

Dacă ai o bubă care tot crește și nu iei penicilină sau un alt antibiotic care să oprească infecția, ea va tot crește până când va sparge. Exact aceasta se întâmplă cu lumea. Ea se îndreaptă spre pierzare.

Oamenii au început să se ia după așa zisele „idei mărețe” fără să-și dea seama că

În realitate sunt purtați de duhuri mincinoase. Bisericile s-au despărțit în nouă sute de denominațiuni, fiecare cu păreri diferite de cealaltă. Ei spun: „Noi credem asta și nimic mai mult! Da, asta este tot ce credem!” dar prin aceasta Îl opresc pe Duhul Sfânt să intre la ei.

Dumnezeu a avut un grup de oameni care strigau – atunci toată lumea a trebuit să strige. Apoi a avut un grup care a vorbit în limbi – și toți au trebuit să vorbească în limbi. Dar ce s-a întâmplat până la urmă? S-au trezit „infectați” de aceste duhuri rele înșelătoare care îi amăgesc pe oameni spunându-le că trebuie să se lase purtați de aceste emoții, în timp ce Dumnezeu nu mai este acolo. Așa se face că după ce au aceste experiențe se duc și trăiesc cum vor, după care mai au curajul să se numească creștini, iar lumea îi privește și spune: „Vezi? Eu sunt la fel de bun ca ei!”

Voi știți ce am spus aseară despre porc și despre păcătos. Un păcătos este păcătos și nu are rost să încerci să faci altceva din el. Nu încerca să-i spui tot felul de lucruri pentru că el a fost de la început un păcătos.

Porcul a fost de la început un porc, de aceea nu cunoaște altceva. Da, el se duce duminica la film, la meciuri și face multe alte lucruri de felul acesta. De ce? Pentru că este păcătos de la început. Acesta este motivul pentru care firea lui este ca a unui porc. Porcul își înfige râțul în grămada de bălegar și mănâncă de acolo fără nici o problemă. Așa este porcul, iar tu nu poți să-l învinuiești pentru ceea ce face pentru că aceasta este natura lui. Același lucru este valabil și pentru păcătoși. Dar când spui că ești creștin și apoi îți înfigi râțul la un loc cu păcătosul, nu ești cu nimic mai bun decât el; ba dimpotrivă, ești mai rău.

„Ieșiți afară din mijlocul lor!” Ieșiți afară din lume! Îndreptați-vă spre Dumnezeu! Ieșiți afară! Cum poți să ieși afară? Mulți oameni mă întrebă: „Cum să ies afară, frate Branham?” Eu am auzit multă teologie în legătură cu problema aceasta.

Ieșiți afară! Mulți oameni se căznesc să iasă afară. Ei spun: „Am să țin un post de

patruzeci de zile ca să pot face ceva!” Dar voi nu aveți nevoie de un post de patruzeci de zile, ci trebuie să ieșiți din lume și din toate aceste lucruri drăcești, apoi să luați Cuvântul lui Dumnezeu în inima voastră.

Voi trebuie să fiți învățați cum să procedați, pentru că această ieșire afară nu se poate realiza sărind în sus și-n jos, nici printr-un post de patruzeci de zile, ci prin predarea inimii în mâinile Atotputernicului Dumnezeu.

Este la fel ca în cazul unui bebeluș. În dimineața aceasta am văzut o mamă care încerca să-și îmbrace bebelușul. El voia să-și bage mâna pe mânecă, dar nu reușea pentru că era nevoie ca altcineva să-i poarte mânuța. Voia s-o facă, dar nu reușea nicicum, ci bâjbâia neputincios. Vedeți? Nu putea ajunge și știa aceasta. La fel este cu tine. Când te rătăcești, când minți și faci multe alte lucruri rele, tu știi că nu ești drept în fața lui Dumnezeu. Tu nu poți fi drept înaintea lui Dumnezeu până când sufletul tău nu se întoarce la El. Pe mine nu mă interesează de câte biserici aparții, frate, și știu că ceea ce spun este de modă veche, dar numai în felul acesta va fi săturat sufletul tău. Așa este.

Bebelușul încearcă să-și bage mânuța pe mânecă, dar are nevoie de cineva care să-i arate cum s-o facă. Și când reușește, știe că totul este în ordine. La fel este cu orice creștin născut din nou. Când ajunge cu adevărat la Dumnezeu, el își analizează viața prin Cuvântul lui Dumnezeu și își dă seama că totul este în ordine. El are îndelungă răbdare, blândețe, smerenie, pace, putere, credință, dragoste, bucurie, liniște. El nu mai este agitat ca o mare în timpul furtunii și nu-și mai face griji pentru orice fleac. El nu mai saltă înapoi și încolo, ca un dop de plută pe un ocean bătut de vânturi, ci este liniștit tot timpul. Inima lui este curată, gândurile lui sunt curate, intențiile lui sunt curate, alegerea lui este bună și în toate lucrurile se conduce numai după Cuvântul lui Dumnezeu. Un astfel de om are dragoste dumnezeiască și curăție de inimă pentru fiecare bărbat sau femeie. El s-a întors de la toate lucrurile lumești și toate sunt moarte pentru el, nu le mai vrea.

Pentru nimic în lume nu ai putea s-o convingi pe o fată care are Duhul Sfânt să se îmbrace cu acele haine spurcate și să iasă așa pe stradă. Nu, domnule. Dar pentru

celelalte fete nici nu este nevoie să te duci să le spui că nu este bine ce fac deoarece nu te vor lua în seamă. De ce? Pentru că aceea este tot ce știu ele, este bucuria lor. Își pun lucrurile acelea pe ele și ies afară seara, chiar în timpul când se întorc bărbații acasă. Și mai spun că au ieșit să tundă iarba! Da, vor să spună că nu este nici o problemă.

Ascultați-mă însă! Femeie, eu nu vreau să spun că ești stricată; nu vreau să spun că ești imorală, dar tu nu-ți dai seama, soră, că pe tine a pus stăpânire un duh necurat! Din ce alt motiv ai face aceasta? Ai suficientă minte ca să-ți dai seama că această îmbrăcăminte nu te face respingătoare, ci mai atrăgătoare. Acolo este însă un duh necurat care te poartă fără să știi.

Poate spui: „Despre mine vorbești? Dar eu merg la biserică...”

..... Nebucadnețar era un bărbat mare, dar Dumnezeu i-a dat duhul unui bou și l-a lăsat să mănânce iarba timp de șapte ani, din pricină că era foarte mândru. Unghiile i-au crescut la fel ca la unele din aceste femei. Așa este. El a făcut aceasta pentru că era stăpânit de duhuri rele.

Un om care este stăpânit de duhuri rele, își scoate hainele de pe el. Acesta este adevărul. Nimeni nu-l poate ține îmbrăcat. Înțelegeți ce vreau să spun? Iar cele ce provoacă această situație sunt duhurile rele care-l stăpânesc.

Și totuși biserica voastră permite aceste lucruri. Predicatorul vostru se teme să spună ceva pentru că nu veți mai plăti taxele. Acesta este motivul pentru care tace. O, Doamne! Cum este posibil să vă duceți să predicați la o adunătură de corbi înainte de a-i converti și de a-i pune în rândulială cu Dumnezeu? Ei vor scormoni tot timpul prin mortăciuni.

Acesta este motivul pentru care este nevoie de o trezire de modă veche care să

măture dintr-o parte în alta și să-i pună pe oameni în rânduială față de Dumnezeu. Depărtați-vă de lucrurile lumești! Depărtați-vă de predicarea căldicică și blândă! Amin. Predicați Evanghelia și nu uitați nici o clipă că Dumnezeu a spus:

„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” (1 Ioan 2.15).

Oamenii sar în sus și-n jos, strigă toată noaptea și vorbesc în limbi, dar totul este la fel ca și când ai arunca sămânța pe o piele tăbăcită de vacă, deoarece în dimineața următoare sunt furioși și gata să se ia la ceartă, sau merg la biserică și spun ceva care întoarce toată adunarea pe dos. Ce sunt acestea? Nimic altceva decât duhuri înșelătoare.

Trebuie să doriți să vă întoarceți la Cuvânt, pentru că Dumnezeu înseamnă curățire și sfințenie. Amin. Așa este. Dar aceste duhuri înșelătoare se ridică și vă citează din Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu demult, un om a luat o femeie de nevastă. Amândoi erau catolici, iar ea era la vârsta menopauzei. Într-o zi, femeia a venit ținându-se cu mâinile de frunte. Părerea mea a fost că acel bărbat era un predicator bun și umplut cu Duhul Sfânt, dar am văzut că el avea în mână o sticlă cu sânge luat din mâinile femeii și îi ungea cu el pe oamenii din biserică. O, Doamne, ai milă! Acesta este duhul anticreștin.

Pe mine nu mă interesează dacă sângele acela venea din mâinile femeii, din cap sau de oriunde altundeva, pentru că nici un alt sânge nu poate lua locul sângelui lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Acesta este singurul sânge pe care Îl cunosc; singurul care ne poate șterge păcatele. Pe mine nu mă interesează dacă dintr-o mână a femeii curgea untdelemn, iar din cealaltă vin, dacă aceste lucruri sunt folosite pentru a obține un profit în scop religios, vin de la Diavolul.

Uitați-vă numai cum cad predicatorii din cauza unor asemenea lucruri.

Ceea ce ne trebuie nouă este întoarcerea la Cartea călăuzitoare, la Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu este vechea și binecuvântata Biblie.

Cineva spunea: „Frate Branham, mă tem că dacă voi veni acolo îmi voi pierde bucuria.” Dacă cineva gândește astfel, nu știe ce este bucuria.

Eu am spus adesea că nu-l învinuiesc pe un bețiv pentru că se duce să se îmbete. Când nu bea, el este foarte morocănos și nu știe de ce, dar după ce ia câteva sticle de bere, whisky și alte băuturi, stă jos și fumează voios scoțând fumul pe nas de parcă ar fi un tren de marfă. Eu nu-l învinuiesc pe un astfel de om pentru că aceasta este singura bucurie pe care o are. După fire, el este un porc.

Dar să vă fie rușine vouă, celor care vă pretindeți creștini și totuși vă găsiți bucuria în astfel de lucruri, când Evanghelia Duhului Sfânt este plină de putere și de bucurie! Evanghelia Duhului Sfânt produce o beție desăvârșită pentru orice om necăjit. Dacă bei din Evanghelia lui Isus Hristos ești umplut cu Duhul Sfânt și te îmbeți atât de tare încât ieși din această lume. Amin. Atunci ai o bucurie de nedescris și o biruință deplină. Ai o stimulare permanentă; ai o beție permanentă, pentru că El te îmbată zi și noapte. Amin. Așa este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar biserica își ia alte lucruri în locul Cuvântului. Ei au nevoie de petreceri; au nevoie să meargă la plajă, să se recreeze și să joace cărți ca să aibă „părtășie”. Așa este. Uneori au seri de dans, acasă la unul dintre membri sau chiar în subsolul bisericii. Da, ei dansează încercând să găsească ceva care să-i mulțumească. De ce fac aceasta? Pentru că sunt o turmă de porci. Pentru că au fost porci de la început. Dacă însă vreunul dintre ei se apropie de Hristos, va avea o asemenea bucurie încât toate aceste lucruri vor fi pentru el mai moarte decât miezul nopții. El va fi îmbătat de Evanghelia lui Hristos și de Duhul, iar aceasta îi va produce o bucurie de nedescris și o biruință deplină.

Nu-l condamnați pe păcătos, ci fie-vă milă de el și lăsați-l să-și fumeze pipa. Lăsați-l să-și bea lichiorul; lăsați-l să joace cărți, etc. pentru că aceasta este plăcerea lui.

Nu-l învinuiți pentru că el vine acasă epuizat și vrea să se bucure într-un fel sau altul.

Ceea ce trebuie să faceți voi este să trăiți o viață atât de curată încât să-i dovedeți că Evanghelia are pentru el de zece mii de ori mai multă bucurie. Dacă el moare în starea în care se află (ca păcătos), se va duce în iad cu tot lichiorul lui, pentru că aceasta este beția venită de la Diavolul. Dacă omul moare trăgând din pipă, Dumnezeu îl va judeca; dacă moare dansând sau plimbându-se îmbrăcat imoral, Dumnezeu îl va judeca.

Dar mai este ceva: tu poți muri sub puterea și ungera Duhului Sfânt, ca Ștefan care a privit în sus și a văzut chipul lui Dumnezeu, așa că a spus: „*Văd cerurile deschise și pe Isus stând la dreapta...*” (Fapte 7.56). Tu ești închis în cer așa cum este închisă o rândunică în colivie.

Duhuri înșelătoare citând Cuvântul lui Dumnezeu. Dați-le drumul! Lăsați-le să plece!

Cineva întreabă: „Cum să fac asta, frate Branham?” Dați-le drumul! Asta este tot ce trebuie să faceți. Luați Cuvântul lui Dumnezeu și nu încercați niciodată să faceți ceva de la voi înșivă. Nu mergeți la altar ca să bateți din palme și să strigați: „Doamne, dă-mi Duhul Sfânt! Doamne, dă-mi Duhul Sfânt! Doamne, dă-mi Duhul Sfânt!” căci El nu va veni niciodată la tine pentru că bați în altar. Asta nu te va ajuta cu nimic pentru că nu este calea pe care vine El. Voi trebuie să Îl luați împreună cu Cuvântul Său.

Uitați-vă la Petru. El a ajuns în necaz și se părea că se află într-un pericol de moarte. El Îl văzuse pe Domnul umblând pe mare și l-a zis: „*Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape!*” (Matei 14.28). Și Domnul i-a zis: „*Vino!*”

Cum ar fi fost dacă Petru ar fi răspuns: „Păi, așteaptă puțin, Doamne! Lasă-mă să

postesc patruzeci de zile ca să văd dacă pot merge pe ape sau nu. O, Doamne, lasă-mă să primesc suficient Duh Sfânt încât să vorbesc în limbi în această barcă și să dansez în Duhul, iar după aceea voi păși pe ape.”

Dar el n-a făcut așa, ci l-a primit pe Dumnezeu pe baza Cuvântului Său și a pornit înainte, iar Dumnezeu l-a ajutat.

Cum ar fi fost dacă Dumnezeu l-ar fi întâlnit pe Moise și i-ar fi zis: „Moise, du-te în Egipt și spune-i lui Faraon: „Lasă pe poporul Meu să plece!”, iar Moise ar fi răspuns: „Dumnezeule, lasă-mă să țin mai întâi un post de patruzeci de zile ca să văd dacă am suficientă credință să fac ceea ce îmi ceri. Dă-mi mai întâi cutare lucru. Lasă-mă să văd dacă ajung în Duhul.”?

Dar Moise nu a pus niciodată întrebări, ci a luat Cuvântul lui Dumnezeu și a plecat. Așa trebuie să procedați și voi. Luați Cuvântul lui Dumnezeu și veți fi biruitori! Moise nu a așteptat să se întâmple altceva, ci a pornit și a făcut ceea ce i s-a spus.

Dar cum a fost cu Ilie când a coborât de pe muntele Carmel? El stătuse multă vreme acolo, iar când s-a întors a întâlnit o sărmană văduvă, care era o străină, o păgână. Când a întâlnit-o, ea aduna vreascuri, iar Dumnezeu i-a cerut profetului să meargă în casa acelei văduve. Ce loc pentru un predicator! Dar Ilie a ascultat și s-a dus în casa văduvei. Ce făcea femeia? Avea două vreascuri, iar Ilie a întrebat-o: „Ce faci?” „Adun niște vreascuri”, a răspuns femeia. „Mai am puțină făină și untdelemn și vreau să fac două turte. Asta este tot ce mi-a mai rămas, căci n-a mai plouat de trei ani și din cauza aceasta nu am mai avut nici o recoltă. Voi pregăti aceste turte pentru mine și fiul meu, vom mânca și apoi vom muri.”

Atunci Ilie i-a spus: „*Pregătește-mi mai întâi mie o turtă.*” Aleluia. Știu că sunt puțin nebun, dar stau de partea Domnului.

Deci Ilie i-a zis: „*Pregătește-mi mai întâi mie o turtă, căci Așa vorbește Domnul....*”

Asta este.

Ce înseamnă aceste cuvinte? „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui...*” Nu neprihănirea lui Dumnezeu și puțină gălăgie, nici Împărăția lui Dumnezeu și emoțiile, ci „*Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui*”, și atunci „*toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra.*”

Văduva aceea a auzit ce a spus Ilie, iar „*credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.*” (Romani 10.17), așa că și-a zis: „Acesta este Cuvântul Domnului, pentru că omul acesta este un sfânt al lui Dumnezeu. El este prorocul lui Dumnezeu și știu că ceea ce-mi spune este adevărul, este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Ea nu a alergat la vecini să-i întrebe ce să facă și nu s-a dus nici în altă parte. N-a vrut să-i zică vecinei: „Ei, tu ce crezi? Predicatorul a venit la mine și mi-a zis asta. Ce părere ai despre aceasta, Suzi?” ci a mers înainte și a făcut întocmai cum i s-a cerut. A renunțat la ceea ce avea, ca să primească mai mult.

Vedeți? De aceasta are nevoie lumea de astăzi: de o renunțare de modă veche la ceea ce avem. Aleluia.

Ea a renunțat la ceea ce avea și astfel a putut fi săturată. Da, femeia i-a dat profetului tot untdelemnul pe care-l avea și toată făina, pentru Împărăția lui Dumnezeu. O, și când i-a dat tot ce avea, Dumnezeu a venit și i-a umplut oala cu făină și ulciorul cu untdelemn. Ea le-a golit în fața profetului, dar Dumnezeu a venit și le-a umplut din nou. De fiecare dată când ea le golea, El le umplea.

Și eu vă spun că dacă oamenii de astăzi ar goli toate aceste aiureli de imitare a creștinismului și ar lăsa Duhul Sfânt să Își ocupe locul, am avea o trezire care ar începe pe strada „Right and Penn” și ar străbate întreaga țară. Renunțați la aceste aiureli și întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu!

Goliți-vă sacul dacă vreți să fie umplut. Renunțați la voi înșivă și Dumnezeu vă va da tot ce vă trebuie. Goliți-vă sacul și El îl va umple cu binecuvântările Lui.

O, dați uitării toate obiceiurile voastre, goliți-vă sufletul de ele! Renunțați la: „Trebuie să fac asta!” sau: „Trebuie să fac cealaltă!” și spuneți: „Dumnezeule, ajută-mă ca începând de astăzi să fiu cu totul al Tău! Doamne, vin la tine cu inima zdrobită și cu duhul smerit. Te iubesc, iar Tu știi aceasta. Vreau să uit toate lucrurile acestea, toate aceste prostii ca postul de patruzeci de zile, ca să văd dacă mă pot apropia de Dumnezeu, și toate celelalte lucruri.”

Opriți-vă, pentru că nicăieri, în Cuvânt, nu scrie că trebuie să țineți un post de patruzeci de zile! Nimeni din toată lumea aceasta nu poate să-ți impună să postești, afară de cazul când Dumnezeu îți cere s-o faci. Iar dacă postești, El nu îți cere niciodată să rabzi foame și să faci toate aceste lucruri pe care le impun oamenii. Și încă ceva, frate: după post vei fi bucuros și fericit pentru că este scris: *„Nu vă luați o înfățișare posomorâtă ca fățarnicii, care își slujesc fețele...”* (Matei 6.16).

Nu ziceți: „Țin post de patruzeci de zile pentru că nu mă mai cuprind hainele. Am slăbit deja zece kilograme, iar oamenii spun că dacă voi termina postul voi arata mai bine.”

Ce prostii! Aceste lucruri vin de la duhurile înșelătoare ale Diavolului.

Alții spun: „Mergeți la altar și ziceți: „Slavă, slavă, slavă!” până când abia mai puteți scoate o vorbă, „căci trebuie să vorbiți în limbi ca dovadă că ați primit Duhul Sfânt.” Prostii! Renunțați la ele! Scoateți-vă din cap aceste lucruri și veniți la Cuvântul lui Dumnezeu! Da, haideți la Cuvântul Lui care spune:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” (Fapte 2.38), și dacă El nu

Își ține promisiunea înseamnă că nu este Dumnezeu! Amin.

Goliți-vă și veți fi umpluți! Amin. O, cât îmi place aceasta! Acesta este Cuvântul Lui. Așa a spus Dumnezeu, de aceea este Adevărul. Dacă El a spus ceva, Se va îngriji ca acel Cuvânt să se împlinească întocmai.

Faptul că mergeți la biserică sau că vă pregătiți, este bun, dar nu este suficient. Voi aveți nevoie de Ceva. Este la fel ca în cazul unei mașini. Aici este o fabrică în care se construiesc camioane și autoturisme. Eu am lucrat acolo. Se fabricau mașini foarte mari în care se puneau și lemn de esență tare, lemn de mahon, ceea ce le dădea un aspect minunat, iar când erau gata, le așezau în parcul de mașini. Dar erau lipsite de viață ca o balama prinsă în cuie. De ce aceasta? Pentru că motorul lor nu avea combustibil. Acesta este motivul pentru care stăteau nemișcate.

Același este și necazul nostru, de aceea avem nevoie de puțin Foc sub cazan. Avem nevoie de Combustibil. Iar ceea ce face ca biserica să fie în clocot și să nimicească păcatul din viețile noastre, este dragostea.

Și vă întreb: Cum puteți să îl iubiți pe Dumnezeu, pe care nu l-ați văzut niciodată, cât timp nu vă puteți iubi unul pe altul? Dragostea acoperă o mulțime de păcate, așa că iubiți-L pe Dumnezeu pentru că atunci vă veți iubi și unul pe altul și veți iubi biserica. Atunci veți iubi cauza pentru care luptați, veți iubi tot ce este sfânt și vă veți ține departe de lucrurile lumești.

Duhurile înșelătoare vin printre oameni și le spun tot felul de lucruri, iar oamenii fac ceea ce zic ele. De ce aceasta? Pentru că s-au ridicat aceste denominațiuni. Da, ei au avut o mică descoperire și au zis: „Ei bine, eu cred că în Biblie scrie despre strigare.” Și așa este, acesta este adevărul, dar ei au făcut din lucrul acesta o dogmă și au înființat o denominațiune, zicând: „Când strigi, îl ai!” Dar nu este adevărat!

După aceea s-au ridicat și au spus: „Trebuie să vorbim în limbi”, ceea ce este perfect adevărat. Dar apoi au adăugat: „Vorbirea în limbi este dovada că Îl ai!” ceea ce nu este adevărat pentru că mulți dintre ei au vorbit în limbi și totuși nu L-au avut. Vedeți? Nu de asta este nevoie! Nu, domnilor.

Apoi mulți au spus: „Trebuie să prorocim!” Dar uitați-vă la prorocii aceia care și-au pus coarne pe cap, care săreau în sus și-n jos și proceau. Ce le-a spus Mica? „Voi spuneți minciuni!” Amin. Așa este. Dumnezeu nu vine așa! El vine la inima sinceră și la duhul pocăit și zdrobit, pentru că este scris:

„Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își adună snopii.” (Psalmul 126.6). Amin. Înțelegeți, prieteni?

Duhurile rele au foarte multă putere. Ele lucrează în sufletele oamenilor. Uitați-vă ce roade poartă, uitați-vă ce fel de viață trăiesc; vedeți cum se comportă, ce fac, care le sunt motivațiile și veți ști de ce duh sunt purtați

Să zicem că toate mașinile sunt aliniate aici, dar ele trebuie să ajungă în Charlestown. Tu nu poți merge pe jos până acolo, ci ai nevoie de mașină. Fiecare om care trece linia trebuie să aducă cinci galoane de benzină. Iată mașina, dar dacă nu ai benzină nu poți s-o pornești.

Exact așa este și cu cerul. Dacă mori fără Dumnezeu, nu contează cum ai trăit sau câte mașini ai avut. Dacă dragostea Lui nu este acolo ca să te împingă în Împărăția lui Dumnezeu, ești pierdut.

Priviți! Există un pol pozitiv și unul negativ. Nu contează cât de pozitiv este curentul, căci dacă nu are un fir din pământ, nu va lumina niciodată. Așa este.

Tu trebuie să ai rădăcinile adânc înfipte în dragostea lui Dumnezeu. O, frate, pune

pozitivul la un loc cu negativul și vei obține Lumina, Lumina Evangheliei de modă veche, care se va întinde de la un țărm la altul. Dacă nu vei face aceasta, nu vei reuși indiferent cât de mult poți să dai mâna și să sari. Tu ai nevoie de firul care vine din pământ ca să aprindă lumina. Amin. Ați observat vreodată? Așezi aici firul de împământare și astfel fiecare particulă se duce direct în pământ. Așa este, pentru că de fiecare dată, când un om își are rădăcinile adânc înfipte în Cuvântul lui Dumnezeu și ancora agățată de Calvar, Dumnezeu este acolo și aprinde Lumina Evangheliei.

Știți care este necazul? Oamenii din aceste morgi imense, reci și superficiale, se prefac că predică Evanghelia. Ieri a venit la mine un predicator care aparține de cea mai mare denominațiune din țară, excluzând catolicii. El mi-a spus:

„Frate Branham, sunt scârbit și epuizat. Au de gând să-i facă pe predicatori să poarte robă și să-și întoarcă gulerul, iar în ceea ce privește Cuvântul, să predice numai anumite lucruri, pe care le vor spune cei de la conducere.”

„O,” spunea el, „nu mai rezist. Ce trebuie să fac? Să renunț să mai predic Evanghelia?”

Când am auzit ce spune, l-am întrebat: „Frate, cât timp ești cu acea denominațiune, respect-o! Fă ceea ce spun ei, dar du-te la prezbiterul tău sau la episcop și spune-i: „Domnule, eu am fost născut din nou, din Duhul lui Dumnezeu. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă mă veți lăsa să-L predic, voi rămâne în biserica voastră, iar dacă nu, am plecat! Căutați-vă pe altcineva.” Asta trebuie să faceți. Nu vă ascundeți după deget! Nu fiți muieratici, ci ieșiți în față și spuneți tot ce aveți de spus. Așa este.

Atunci acel om m-a întrebat: „Frate Branham, crezi că va veni cineva la adunarea mea?”

„Frate,” i-am răspuns eu, *„unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.”* (Matei 24.28). Așa este. Ei vor merge după El.

Este la fel ca în cazul omului care a pus o cloșcă. Nu vă spun lucrul acesta ca o glumă, ci pentru învățătură. El voia să-și pună cloșca dar nu avea destule ouă, așa că lângă ouăle de găină a pus și un ou de rață. Când au ieșit puișorii, bobocul de rață a fost lucrul cel mai amuzant pe care l-au văzut vreodată. Găina cloncănea, iar puișorii se duceau repede după ea, dar bobocul de rață nu putea înțelege nicicum ce spune. Iată însă că într-o zi găina i-a dus în spatele hambarului, unde era o baltă. Când rățușca a simțit mirosul apei, a zbughit-o la fugă cât o țineau piciorușele. Când a văzut-o cum fuge spre apă, găina a început să strige: „Cloc! Cloc! Cloc! Cloc!” dar rățușca a continuat să alerge și i-a răspuns: „Mac! Mac! Mac!” Vedeți? Ea a fost făcută pentru apă, deoarece din fire era o rață.

Acesta este motivul pentru care în clipa când a simțit mirosul de apă, nu a mai putut sta pe loc ci a alergat acolo. Da, ea era o rață. Și eu vă spun: orice om care vrea să-L găsească cu adevărat pe Dumnezeu, nu va permite nici unei biserici să-i dicteze ce are voie să facă și ce nu are voie. Acesta este Adevărul, deoarece dacă ai în tine firea lui Dumnezeu, vei căuta sfințirea, ceea ce înseamnă că vei merge acolo unde trebuie; vei sta acolo unde trebuie; vei face ceea ce trebuie; vei gândi ceea ce trebuie și vei trăi așa cum trebuie.

Dacă ești rață iubești apa. Desigur. Dacă ești creștin, Îl iubești pe Hristos, dar dacă ești un drac vei iubi lucrurile Diavolului. Dacă ești un corb, vei mânca mortăciuni; dacă ești porc, vei rămâne în balegă.

Unde ești tu astăzi? Te pretinzi cumva aici sus și spui că mănânci lucrurile Domnului, pentru ca apoi să scormonești acolo jos cu Diavolul? Dacă faci aceasta, înseamnă că ceva nu este în ordine cu tine. Încetează să mai ascuți aceste duhuri, pentru că sunt duhurile rele ale diavolului. Nu contează dacă va trebui să rămâi singur, tu du-te înainte cu Domnul!

Adevărul este că toți bărbații și femeile care au ajuns vreodată sus, au rămas singuri cu Dumnezeu.

Uitați-vă la Mica. El a stat acolo sus, dar nu pe stânca Gibraltar, ci pe Stânca veșnicilor, așa că a spus: „Pe mine nu mă interesează ce spune seminarul; nu mă interesează ce spune adunarea mea; nu mă interesează ce spune împăratul, și chiar dacă îmi vor tăia capul, voi spune numai ceea ce îmi spune Dumnezeu!” Vedeți? El a fost drept.

Bărbați și femei, nu dați atenție la ceea ce vă oferă lumea; nu dați atenție nici la rugămințile lor, nici la lucrurile cu care se laudă!

Ei spun: „Dacă vii la biserică, totul va fi în ordine!” dar acesta este un leac mincinos. De ce? Pentru că ai încă boala păcatului. Așa este. Dar dă-mi voie să-ți spun ceva, frate! Ceea ce te va vindeca de păcat este Sângele Domnului Isus Hristos. Apoi vei primi Duhul Sfânt și în felul acesta dorințele tale vor fi legate de cer și nu vei mai avea timp pentru lucrurile lumii.

Să ne rugăm. Tată ceresc, noi vedem aceste duhuri înșelătoare care vin asupra oamenilor și știm că ele disprețuiesc lucrările lui Dumnezeu, de aceea Te rog, Doamne, să iei lângă Tine pe fiecare bărbat și femeie care se află astăzi aici. Ajută-i să înțeleagă că viața lor nu corespunde Cuvântului și să-și dea seama că Diavolul i-a dus de nas cu revistele lui despre „Povești adevărate”, cu putregaiurile lumii, urâciunile filmelor și ale televiziunii. O, Dumnezeule, este imposibil ca un creștin să se uite la asemenea lucruri! Doamne, nouă ne este scârbă de ele pentru că Tu ai spus că Ție Îți este scârbă de ele ca de vărsături.

Cuvântul Tău spune: „*Câinele s-a întors la ce vărsase și scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.*” (2 Petru 2.22). Chiar și un câine ar vărsa.

Noi vedem cum fățarnicii care pretind că sunt născuți din nou, varsă afară lucrurile

lunii, dar cum nu suntem puțin cu ochii pe ei, se întorc și le mănâncă din nou.

O, Dumnezeule, curăță Tu casa Ta! Aleluia. Trimite Duhul Sfânt cu acea predare din vremurile străvechi, astfel încât să curețe pe deplin sufletele oamenilor de orice poftă și să facă din ei fapte noi ale cerului. Reînnoiește tinerețea oamenilor, asemenea vulturilor, ca să poată urca și să depășească lucrurile acestei lumi, să poată zbura către cer ca să poată vedea pericolele care vin.

Tu i-ai asemănat pe prorocii Tăi cu vulturii. Ei aveau ochii ca ai vulturilor, așa că puteau să se înalțe și să vadă lucrurile cu mult timp înainte de împlinire.

O, Dumnezeule, binecuvântează această bisericuță! Binecuvântează-i pe oamenii care vin aici. Binecuvântează-i pe cei care sunt străini și ajută-i să știe că acest mesaj nu a fost spus la întâmplare, ci a fost spus în mod special pentru cei care sunt în nevoie, deoarece știm că într-o zi va trebui să stăm împreună la judecata lui Dumnezeu și că vom fi răspunzători dacă am știut Adevărul și nu l-am spus și altora. Tată, Te rog în Numele lui Isus să duci acest mesaj la fiecare inimă.

În timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb dacă în dimineața aceasta este printre noi cineva care vrea să spună:

„Frate Branham, sunt scârbit și epuizat de toate aceste lucruri. Am o mulțime de obiceiuri care m-au legat de multă vreme. Întotdeauna vorbesc ce nu trebuie și fac lucruri pe care n-ar trebui să le fac, deși știu că nu sunt demne de un creștin. Nu vreau să le fac și Dumnezeu știe aceasta. Nu vreau să mai ascult de aceste duhuri care m-au împiedicat toată viața să am dragoste adevărată și libertate în Hristos. Aș vrea să te rogi pentru mine ca să fiu părăsit chiar acum de aceste duhuri.”

Vreți să ridicați mâinile? Fiecare cap este plecat. Dumnezeu să vă binecuvânteze. O, Doamne, zeci de mâini sunt ridicate...

Obiceiuri vechi...care te fac să vorbești necugetat sau te împing să te certî în biserică și să produci dezbinare între frați. Să nu faceți niciodată așa ceva! Sunt tot felul de obiceiuri, tot felul de supărări care vă țin jos. Spuneți: „Doamne, nu le mai vreau în viața mea pentru că sunt scârbit și epuizat de ele. Sunt gata să le arunc chiar acum afară din mine. Eu vin la Tine, Doamne, pentru că vreau să scap de tot egoismul. Ajută-mă să mă rog pentru fratele meu chiar dacă el nu este drept față de mine. Dacă tatăl meu nu se poartă corect, eu doresc să îl iubesc totuși. Dacă soția mea (sau soțul), nu se poartă corect, am să alerg smerit la Dumnezeu pentru că doresc să privesc numai spre Împărăția Ta; pentru că doresc să am mintea limpede și inima plină de bucurie. Când necazurile bâzâie în jurul meu, vreau să stau cu mâinile ridicate și cu inima curată înaintea Ta, știind că într-o zi am să Te întîlnesc, Doamne. Doresc să am experiența trăirii cu Tine, de aceea Te rog să mi-o dai chiar acum.

Cei care nu ați ridicat mâna adineauri, nu vreți s-o ridicați acum? Dumnezeu să vă binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Soră, cântă-ne puțin în timp ce vom avea capetele plecate.

Cât de mult doriți să primiți aceste lucruri? Să nu vă jucați cu ele pentru că nu este timpul să ne jucăm, ci este timpul să le primim. Da, este timpul să-L primiți pe Domnul, de aceea scoateți afară totul. Vreți? Haideți și încredințați totul în mâinile lui Dumnezeu.

Spuneți: „Doamne, eu nu am foarte mult... Sunt doar o sărmană gospodină, așa că nu pot face prea mult pentru Tine, dar pot să citesc Biblia și să mă rog în fiecare zi. Aș vrea să arunc afară toate gunoaiile pe care le am în minte, căci m-am găsit vinovată de o mulțime din lucrurile pe care le-a spus predicatorul în dimineața aceasta. Acesta este motivul pentru care vreau să scot totul afară. Nu mai vreau aceste lucruri, ci doresc să fiu umplută de dragostea Ta. Ume-mă cu ceva care să mă facă să-i iubesc chiar și pe aceia care se dovedesc a fi dușmanii mei. Ajută-mă, pentru că doresc aceasta cu adevărat, Doamne.

Nu ați vrea să veniți lângă altar ca să ne rugăm puțin împreună în timp ce sora va

cânta? Dacă sunteți hotărâți, dacă sunteți într-adevăr gata să renunțați la acele lucruri, nu veți mai pleca de la acest altar cu ele în inimă. Dacă sunteți cu adevărat sinceri, spuneți: „Vin, frate Branham, pentru că vreau să ne rugăm împreună: tu și eu.”

Aș vrea să veniți să vă rugați. Vreți? Este cineva care vrea să vină la altar în timp ce stăm cu capetele plecate?

„Nu mă uita, o, bunule Mântuitor,

Ascultă-mi plânsul smerit.

Atunci când îi chemi pe ceilalți,

O, nu trece pe lângă mine!

Mântuitorule, Mântuitorule,

Ascultă-mi plânsul smerit.

Atunci când îi chemi pe ceilalți,

O, nu trece pe lângă mine!”

Nu contează de cât timp ești creștin, mai ai încă multe duhuri care-ți vorbesc și te fac să te porți ușuratic și să bârfești? Când cineva bârfește, te duci repede și bârfești și tu? Așa ceva este foarte rău, frate, de aceea să nu mai faci aceasta

pentru că într-o zi te va opri să intri în Țara făgăduită.

Dacă mai ai încă acele lucruri pe care nu ar trebui să le ai, dacă dragostea lui Dumnezeu nu este cu adevărat în inima ta, fii o doamnă sau un domn adevărat, vino aici și spune: „Dumnezeule, vin chiar acum să scot totul afară, pentru că doresc să plec de aici un om nou.” Vreți să veniți?

Este vreun păcătos care nu l-a primit pe Isus și care știe că este păcătos? Dacă nu îl cunoști ca Mântuitorul tău, spune: „Frate Branham, eu am crezut că am avut o mulțime de bucurii. Mergeam la petreceri, la dans și la multe alte lucruri de felul acesta. M-am uitat la spectacole rele, am citit cărți imorale, cărțile acelea cu povestiri vulgare și mi-au plăcut.” Frate, ceva nu este în regulă cu tine. Acestea sunt poftetele tale. Înțelegeți?

Haideți să vedem lucrurile pe care ar trebui să le vadă un om și să ascultăm muzica pe care ar trebui s-o asculte.

Zilele trecute, în timp ce veneam cu mașina, cineva a pornit radioul. Era o muzică vulgară, așa că i-am zis: „Închide-l!” dar acea persoană mi-a răspuns: „Dar mie îmi place s-o ascult!”

„Aceasta înseamnă că firea ta este rea, că tu ești rău!”, am spus eu.

Câteva zile mai târziu eram la pescuit, cu aceeași persoană. Păsările ciripeau, ciocârliile cântau, iar privighetorile se înălțau în văzduh cântând cântări de laudă. Auzindu-le, i-am spus acelui om: „Băiete, aceasta este muzica mea. Las-o să cânte pentru că acesta este radioul meu. Dumnezeu le trimite să-mi cânte și să-mi aline sufletul cât timp stau aici.” Această muzică este mai bună decât toate acele discuri nebune care urlă prin localurile publice, încât nici nu poți să mănânci.

Aceasta este hrana diavolului; este casa diavolului, de aceea totul este îmbâcsit de păcat. Mergeți acolo ca să ascultați acea muzică? Dacă cineva introduce monede în tonomat (aparat cu discuri muzicale care se schimbă automat prin introducerea unei fise), și începe murdăria aia de muzică, vă place? Să vă fie rușine! V-ați rătăcit, v-ați depărtat de Dumnezeu! Aceasta dovedește că nu-L cunoașteți pe Dumnezeu, căci dacă L-ați cunoaște și dacă ați cunoaște iertarea păcatelor nu ați asculta niciodată asemenea prostii. Ar fi moarte pentru voi! Ați vărsa din pricina lor, nu le-ați mai vrea pentru că hrana pe care o aveți este mai bună și Îl iubiți cu adevărat pe Dumnezeu. N-ați vrea să îngenuncheați și să mărturisiți aceste lucruri?

Văd bărbați și femei care sunt creștini de ani de zile și totuși au îngenuncheat la altar. Eu nu spun că ei nu sunt creștini, ci spun că Diavolul care le tot dă târcoale îi ține departe de bucuria deplină. Duhul Sfânt înseamnă bucurie.

Acesta este motivul pentru care mă trezesc beat; mă duc la culcare beat și sunt beat toată ziua și toată noaptea. Eu Îl iubesc, de aceea mă duc la pescuit și cânt: „Bunule Mântuitor, ascultă plânsul meu smerit.” Mă duc la vânătoare și îi cânt lui Dumnezeu cântări de laudă. Peste tot unde mă duc, predic despre El. N-ați vrea să fiți și voi așa? N-ați vrea să fiți plini de Duhul Sfânt care vă dă putere? O, Doamne!

Să ascultați acele cântece murdare când puteți cânta:

„/ : Eu mă duc în Țara făgăduită,

Eu mă duc în Țara făgăduită,

O, cine vrea să vină cu mine? :/

Eu mă duc în Țara făgăduită,

Când voi găsi odihna binecuvântată,

Când voi fi de-a pururi binecuvântat?

Când Îl voi vedea pe Tatăl

Și odihna din sânul Lui?

/: Eu mă duc în Țara făgăduită :/

O, cine vrea să vină cu mine?"

Nu vreți să veniți și voi?

Îmi amintesc de ziua când vreo cinci sute dintre noi stăteam acolo jos, pe malul râului, când am botezat o sută douăzeci de suflete și când a început să strălucească acel minunat Luceafăr de dimineață! Aleluia. Iar Vocea care vorbea din El, spunea: „Într-o zi vei duce Evanghelia în toată lumea!”

Eu am spus întotdeauna: „Un om sărac și fără școală nu va putea face niciodată acest lucru, dar harul lui Dumnezeu, da.” Amin.

O, cine vrea să vină? Eliberați-vă de orice povară, puneți totul deoparte! Nu mai ascultați de aceste duhuri înșelătoare, ci haideți și ascultați Cuvântul lui Dumnezeu, pe „Așa vorbește Domnul!” care spune:

„Ferice de cei flămânzi după neprihănire, căci ei vor fi săturați.” (Matei 5.6).

Să ne plecăm capetele în timp ce ne rugăm împreună cu cei aflați la altar. Copii, aş vrea să ţineţi minte că aceasta este ziua în care v-am cerut să puneţi deoparte toate poverile voastre. Sunteţi aici ca să puneţi jos fiecare povară şi fiecare păcat care vă înfăşoară atât de lesne. Pavel a spus în Evrei 12.1:

„Şi noi, dar, fiindcă suntem înconjuraţi cu un nor aşa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică şi păcatul care ne înfăşoară aşa de lesne...”

„Şi ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aş vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iftaie, de David, de Solomon şi de proroci!

Prin credinţă au cucerit ei împărăţii, au făcut dreptate, au căpătat făgăduinţe, au astupat gurile leilor,

au stins puterea focului, au scăpat de ascuţişul săbiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oştile vrăjmaşe.

Femele şi-au primit înapoi pe morţii lor înviaţi; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea, şi au fost chinuiţi.

Alţii au suferit batjocuri, bătăi, lanţuri şi închisoare;

Au fost ucişi cu pietre, tăiaţi în două cu ferestrăul, chinuiţi; au murit ucişi de sabie, au pribegit îmbrăcaţi cu cojoace de piei de capre, lipsiţi de toate, prigoniţi, munciţi,

-

Ei, de care lumea nu era vrednică – au rătăcit prin pustiuri, prin munţi, prin peşteri şi prin crăpăturile pământului.

Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit:

pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.”

Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de repede, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înaintea a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Evrei 11.32-40; 12.1-2).

În rugăciunea Sa din Ioan 17.19, Isus a zis: „*Tată, Eu însumi Mă sfințesc...*” Da, Isus S-a sfințit pentru biserică. El ar fi putut să se căsătorească, dar nu a făcut-o ci S-a sfințit, apoi a spus: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*” (Ioan 17.17).

Fraților, haideți să lăsăm la o parte orice piedică. Dacă ai vreo supărare, dacă ai obiceiul să vorbești când nu trebuie, lasă-le la o parte! Lasă-le jos! Privește focul altarului, apoi vino și ia-l. Privește dragostea lui Dumnezeu și gust-o. Privește egoismul tău vechi; privește felul în care ai vorbit cu soția ta, cu soțul tău, cu vecinul sau vecina ta; privește felul în care ai vorbit despre oamenii din biserică. Așează totul pe altar, căci focul lui Dumnezeu va coborî și le va lua, iar dragostea Lui vă va așeza la locul vostru.

Dacă ai vreo suferință, așează-o la altar. Spune: „Doamne, o aduc aici. Pune în mine un duh curat; pune puterea vindecării”, și atunci vei vedea ce va face Dumnezeu pentru tine. Da, El îți va răspunde chiar în dimineața aceasta.

Tatăl nostru care ești în ceruri, ne plecăm în fața Ta pentru acești oameni care au venit la altar. Tată, îngăduie ca harul Tău să se odihnească peste ei. Eu nu pot să-i ajut, trebuie s-o facă singuri. Nimeni nu poate face ceva pentru ei, ci trebuie s-o facă singuri. Ajută sufletele lor să spună: „O, Doamne, pun aici jos toate apucăturile mele rele și nu vreau să le mai ridic niciodată. Nu mă interesează ce se va întâmpla de acum înainte, Doamne, pur și simplu nu vreau să le mai iau cu mine. O, până acum limba mea s-a alăturat foarte ușor celor care bârfeau; o pun aici, Doamne, și n-o mai iau niciodată. Sfințește Tu, Doamne, limba mea și ajută-mă să simt lângă mine prezența îngerilor Tăi, la fel ca Isaia când a spus: „*Vai de mine! Sunt un om cu buze necurate!*” dar îngerul a venit, a luat cleștele, s-a dus la altar și luând cărbuni aprinși din foc, i-a atins buzele și l-a sfințit.

Dumnezeule, sfințește-i în această dimineață pe toți aceia care vorbesc de rău pe alții și seamănă dezbinare. Ajută-i, Doamne.

Eu știu că toate bolile care i-au îmbolnăvit pe oamenii din această clădire sunt diavoli, de aceea, ca slujitor al Tău le mustru în Numele lui Isus. Fie ca ele să iasă afară din toți bolnavii! Dumnezeule, scoate afară toate gândurile murdare și vulgare din fiecare persoană și îndepărtează toate poftele care-i mai frământă.

Toți acești oameni sunt aici și încearcă să scape de țigări, de băutură, de petreceri, de egoism, etc. de aceea Te rog să le întărești inimile prin Duhul Tău cel Sfânt, astfel încât să nu mai aibă nici o dorință pentru lucrurile acestea rele, ci să fie umpluți de Tine.

Doamne, fă din bisericuța aceasta un rug de flăcări, un loc al Duhului Sfânt, un foc la care să se întoarcă toți oamenii ca să vadă slava lui Dumnezeu. Îndură-Te, Doamne, de aceste câteva sute de oameni care se află în dimineața aceasta aici.

Curăță fiecare inimă. Ajută-i, Doamne, pe fiecare metodist, pe fiecare baptist, pe fiecare catolic, prezbiterian sau penticostal, să-și scoată răul din inimă și să vină la Tine. Ajută-i, Tată. Ți-i încredințez pe toți în Numele lui Isus Hristos, pentru a fi

curățați de păcatele lor și vindecați de bolile lor. Amin.

V-ați lăsat poverile la altar? Simțiți că le-ați lăsat acolo? Dacă simțiți că mai sunt acolo, voi sunteți judecătorii și tot voi sunteți cei care se roagă. Eu am predicat, voi vă rugați. Frate și soră, v-ați lăsat poverile acolo? Puteți să le lăsați cu adevărat? Dacă puteți, ridicați mâna și spuneți: „Da, Doamne, le las aici. Las aici la altar duhul de dezbinare.”

Dar voi, doamnele de la capătul rândului? Puteți să vă lăsați poverile acolo? Atunci spuneți: „Da, credința mea privește spre Tine, Miel al Calvarului”, în timp ce cântăm cu toții:

„Credința mea privește către Tine, Miel al Calvarului.

O, Mântuitorule divin, ascultă-mi rugăciunile,

Spală-mi toată vina

Și ajută-mă, de astăzi să fiu cu totul al Tău.”

Să ne ridicăm cu toții în picioare în semn de respect față de Domnul. Ascultați-mă cu atenție! Nu plecați, pentru că serviciul nu s-a terminat încă și dorința mea este să ajungeți la sfințire.

„Când pășesc prin labirintul negru al vieții,

Cu supărările în jur, fii Tu Călăuza mea.

Întunericul amar fă-l zi,

Șterge-mi lacrimile de durere

Și ajută-mă de astăzi să fiu cu totul al Tău.”

Nu cântați pentru cel de lângă voi, ci închideți ochii și haideți să ridicăm mâinile spre Dumnezeu și să cântăm încet.

„Când pășesc prin labirintul negru al vieții

Cu supărările în jur, fii Tu călăuza mea.

Întunericul amar fă-l zi.

Șterge-mi lacrimile de durere,

Nu mă lăsa să plec de lângă Tine.

/: Eu am acolo un Tată :/

Pe malul celălalt.

/: Într-o zi slăvită am să mă duc la El :/

Pe malul celălalt.

O, /: ziua aceea ar putea fi mâine :/

Pe malul celălalt.”

Mă întreb câți dintre voi au un Tată pe malul celălalt? Să vă văd mâinile. Câți au o mamă dincolo? Să vă văd mâinile. Câți au un Mântuitor pe celălalt mal? Să vă văd mâinile.

/: Ce întâlnire fericită va fi :/

Pe malul celălalt.

Aș vrea să faceți ceva. În timp ce cântăm, dați mâna cu cineva de lângă voi și spuneți: „Frate, soră, roagă-te pentru mine ca să te întâlnesc pe malul celălalt.”

Nu faceți aceasta dacă nu vreți. Câți dintre voi doresc să se întâlnească cu ceilalți? Câți dintre voi doresc să-i întâlnească pe toți cei ce sunt prezenți aici? Sigur că vrem.

Să ne dăm mâinile și să spunem:

„Vreau să mă întâlnesc cu tine, frate. Vreau să ne întâlnim dincolo.” Să cântăm.
„Eu am Acolo un Mântuitor.”

/: Eu am acolo un Mântuitor :/

Pe malul celălalt.

/: Într-o zi slăvită am să mă duc la El:/

Pe malul celălalt.

Nu vă bucură acest gând? Nu este extraordinar?

„Isuse, ține-mă lângă cruce.

E acolo o fântână scumpă.

Un șuvoi vindecător fără plată,

Curge pentru toți din Calvar.” (ridicați mâinile cu toții).

/: Fii slava mea de-a pururi,

Până ce sufletul meu răpit

Va găsi odihnă dincolo de râu :/

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea, La Calvar.”

Slăvit să fie Domnul. Să ne plecăm capetele în liniște, căci este atât de minunat să ne ridicăm mâinile și să spunem:

„Îți mulțumesc, Doamne, pentru că mi-ai mântuit sufletul. Îți mulțumesc, Doamne, pentru că m-ai vindecat. Îți mulțumesc, Doamne, pentru tot ce-ai făcut; pentru că mi-ai adus scumpa izbăvire și mântuire, fără plată. Îți mulțumesc, Doamne. Îți aducem cu toții această jertfă de mulțumire și Te laudăm pentru că ești atât de minunat. Tu ești Crinul din Vale; Luceafărul de dimineață, Trandafirul Saronului; Tu ești totul în toți; Tu ești Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine. Tu ești Cel minunat, Prințul păcii, Rădăcina și Sămânța lui David. Tu ești totul și noi Îți mulțumim, Doamne, pentru tot ce ai făcut. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău care ne este Lumină pe cărare și Te rugăm să ne ajuți să pășim numai în Lumină. Ajută-ne, Doamne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În ordine. Să ne așezăm puțin și să cântăm: „Vreau să mergem în Lumină.”

„Vreau să mergem în Lumină,

În Lumina minunată.

Veniți acolo unde strălucește Roua îndurării.

Strălucește în jurul nostru zi și noapte

Isus, Lumina lumii.” (Haideți să cântăm cu toții),

„Vrem să mergem în Lumină,

În Lumina minunată (a purității și sfințeniei)

Veniți acolo unde strălucește Roua îndurării.

Strălucește în jurul nostru zi și noapte,

Isus, Lumina lumii.

Vino, încredințează-te Împăratului,

Isus, Lumina lumii.

Atunci vor suna clopoței cerului,

Isus, Lumina lumii.” (Haideți cu toții).

„Vreau să mergem în lumină,

În Lumina minunată (Lumina cărării mele).

Veniți acolo unde strălucește Roua îndurării’

Strălucește în jurul nostru zi și noapte

Isus, Lumina lumii.”

Nu vă simțiți minunat? Câți dintre voi se simt minunat? Ridicați mâna și spuneți: „Eu mă simt minunat!” Duhul Sfânt v-a curățat pe toți. Ce veți face atunci? Veți merge în Lumină. Ce este Lumina? Biblia spune: „*Cuvântul Tău este o candelă...*” (Psalmul 119.109). Și atunci:

„Vreau să mergem în Lumină,

E o Lumină minunată

Ce vine din locul unde strălucește Roua îndurării.

Strălucește în jurul nostru zi și noapte,

Isus, Lumina lumii.”

Nu este extraordinar? Parcă nu mai putem termina. Duhul Sfânt ne ține împreună. Nu simțiți la fel?

„Din Evanghelie curge sânge,

Sângele ucenicilor morți pentru Adevăr.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge

Primul ce-a murit pentru acest Plan al Duhului Sfânt

A fost Ioan Botezătorul, dar a murit ca om.

Apoi a venit Domnul Isus și L-au răstignit.

El spunea că Duhul îl mântuiește pe om de păcat.

Iată, Petru, Pavel și Ioan cel sfânt

Și-au dat viețile pentru strălucirea Evangheliei.

Ei le-au amestecat sângele

Ca și prorocilor din vechime.

Astfel ca Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu

Să poată fi spus cinstit.

L-au omorât cu pietre pe Ștefan.

El predica împotriva păcatului.

Asta i-a înfuriat și i-au zdrobit capul.

Dar a murit în Duhul, și-a dat suflarea

Și s-a dus la ceilalți, la oștirea cea vie.

Curge sânge, curge sânge.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge.

Sângele ucenicilor morți pentru Adevăr.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge.”

Ascultați:

„Sub altar, suflete strigă: „Până când?”

Domnul să îi pedepsească pe cei răi.

Dar vor mai fi mulți ce-și vor vărsa sângele

Pentru această Evanghelia a Duhului Sfânt.

Din care curge sânge. (Aleluia!).

Curge sânge (vreau să fiu unul dintre ei).

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge,

Sângele ucenicilor morți pentru Adevăr.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge.”

Îmi place să fiu la amvon. Amin. O, ce minunat! Frații mei și-au jertfit sângele și vor mai fi mulți care vor face aceasta. Dar nu fiți îngrijorați pentru că vom vorbi în curând despre problema aceasta. Atunci vei intra sau vei muri, căci toți vor fi chemați să adere la Consiliul Bisericilor și vor forma împreună un front comun.

„Vor mai fi mulți ce-și vor vărsa sângele

Pentru această Evanghelia a Duhului Sfânt

Din care curge sânge (Amin).

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge,

Sângele ucenicilor morți pentru Adevăr.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge.”

Doamne, simt că răpirea este chiar deasupra Bisericii! O, asta mă face să mă simt atât de minunat! Toate păcatele sunt sub sânge.

Vedeți, Duhului Sfânt îi place Cuvântul! Cu asta se hrănește El, cu Cuvântul. Înțelegeți? O, Doamne, El vine printre oameni, îi curăță de păcate, le vindecă bolile și îndepărtează supărările. Acum sunt beat, m-am îmbătat cât am putut de tare. Da, m-am îmbătat cu Duhul.

Dragostea curge din inima mea. Nu contează ce am făcut, noi suntem iertați. S-a isprăvit chiar și cu cel mai înverșunat dușman. Doresc ca toți cei care i-au vorbit de rău pe alții să fie curățiți, iar duhul de bârfă să plece de la ei.

„Atunci curge sânge, curge sânge.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge,

Sângele ucenicilor morți pentru Adevăr.

Din Evanghelia Duhului Sfânt curge sânge. Ce minunat!

/: Ce minunat va fi pentru tine,:/

Dacă ne-am pregătit să-L întâlnim pe Isus Împăratul

/: Ce minunat va fi :/” Vă place? Haideți cu toții:

„Ce minunat va fi pentru tine,

ce minunat va fi pentru mine,

dacă ne-am pregătit să-L întâlnim pe Isus Împăratul.

Ce minunat va fi.”

Simt că în biserică este o trezire de modă veche. Voi n-o simțiți? O curățire și o purificare de modă veche, ca în minunatele timpuri de demult. Nu vă simțiți minunat?

„O, Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudat fie Mielul ucis pentru păcătoși.”

Haideți să-l cântăm cu toții. Îl știți? Eu îl știu. Vino aici și ajută-mă să-l conduc, frate Neville. Haideți cu toții. Ridicați mâinile și cântați în cor, împreună cu mine.

„Să-L laude toți oamenii,

Căci sângele Lui a spălat fiecare pată.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudat fie Mielul ucis pentru păcătoși.

Să-L laude toți oamenii,

Căci sângele Lui a spălat fiecare pată.

(Amin. Ce minunat!)

...cetate albă ca lacrima,

Eu am o casă, o harfă și o comoară

Și acum privesc, privesc și aștept.

Cetatea albă pe care-a văzut-o Ioan coborând.”

Amin. Minunat. Să se ridicăm cu toții în picioare. Cred că vă simțiți minunat. Nu uitați de serviciul din seara aceasta. Acum vrem să cântăm vechiul nostru cântec de despărțire.

„Ne plecăm la Numele lui Isus,

Cădem zdrobiți la picioarele Lui,

Îl vom încorona în cer Împărat al împăraților,

Când călătoria noastră va lua sfârșit,

Scump, Nume scump, o, ce dulce,

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nume scump, Nume scump

(O, ce dulce!)

Nădejdea pământului și bucuria cerului.”

Ce dimineață minunată! Ce vreme minunată! Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Fiecare să stea liniștit și să privească drept la Hristos, Mântuitorul nostru. Vreau să-l aduceți mulțumiri și laude.

Spuneți: „Îți mulțumesc, Doamne, pentru că mi-ai sfințit sufletul. Îți mulțumesc pentru tot ce-ai făcut în viața mea. Lasă Duhul Tău, Doamne, să fie tot timpul peste mine. Călăuzește-mă, îndrumă-mă, binecuvântează-mă.”

Dumnezeule, rugăciunea mea este să le dai aceste binecuvântări.

Frate Neville, ai vrea să ne conduci într-un cuvânt de rugăciune în timp ce stăm cu capetele plecate? Amin.

- Amin -